

Lntrtr

ՍԵՊ ԽՐԵԼՈՒ ՓՈՐՁԵՐԸ ԴԱՏՎՊԱՐՏՈՒՒՅԹ ԵՆ ԶԱԽՈՂՄԱՆ

ԵՐԵՒԱՆ, «ՀԱՅԿԱՆ ԺԱՄԱ-
ՆԱԿ» Հանրային հեռուստաընկե-
րութիւնն իր «360 աստիճան» հա-
ղորդումով նախօրէին մեծ ոգելո-
րութեամբ «կանխատեսում» էր, թէ
հնարաւոր է՝ ՀՃԿ առաջնորդ Ստե-
փան Դեմիրճեանն անջատուի ՀՃ
առաջին նախագահ Լեւոն Տէր-
Պետրոսեանի շուրջ ձեւալորուած
բեւենից:

«ՀՀ»-ին նման յոյս էր ներշնչ-
չել թերթերից մէկի այն հրապա-
րակումը, ըստ որի՝ Ստեփան Դե-
միրճեանը որոշ քննադատութեան
էր ենթարկել Լեւոն Տէր-Պետրոս-
եանի իշխանութեան տարիները:
Աւելին, յոյում անելով թերթերից
մէկին՝ «ՀՀ»-ը յայտարարեց, թէ
Դեմիրճեանն այդ հարցազրոյցը
տուել է իր մօր՝ Ռիմա Դեմիրճ-
եանի ազգեցութեան տակ: Բացա-
ռելով Հանրայինի կանխատեսման
իրազործումը՝ այս կապակցու-
թեամբ Ստեփան Դեմիրճեանն ասաց.
«Նախ, մայրս իմ քաղաքական
գործունէութեանը չի միջամտում:
...իսկ ինչ վերաբերում է ազգեցու-
թիւններին առհասարակ, քաղա-
քական գործիչը, ինչ խօսք, պէտք
է երծ մնայ տարբեր բացասական
ազգեցութիւններից: Օրինակ, եթէ
երկրի գեկավարը կրիմինալի ազ-
գեցութեան տակ է, իսկ նրան
սատրող քաղաքական լակեները՝
նրա տուած փողի, սա արդէն
դժբախտութիւն է երկրի համար»:

ՀԺԿ նախագահ Ստեփան Դեմիրճյան

իսկ նման յաջտարարութիւն-
ներով Հանրային հեռուստաընկե-
րութիւնը, ըստ պարոն Դեմիրճեա-
նի, ակնյայտ է, թէ ինչ նպատակ է
հետապնդում: «Կարծում եմ՝ շատ
ակնյայտ է, թէ իրենք ինչ նպատակ
են հետապնդում՝ կրնտեքստից դուրս
հանելով մեր ասածները: Նպատակը
մէկն է՝ սեպ խրել մեր եւ առաջին
նախագահի միջեւ: Եւ այս նպատա-
կին համելու համար, ինչպէս տես-
նում էք, անցնում են բարոյցականու-
թեան բոլոր նորմերը: Հարկ եմ
համարում ընդգծել, որ չժկ-ի եւ
առաջին նախագահի յարաբերու-
թիւններում սեպ խրելու փորձերը
դատապարտուած են ձախողման»,—
ասում է չժկ նախագահը:

«ԵՍ ԶԵՄ ԿՈՏՐՈՒԵԼ», ՅԱՅՏԱՐԱՐԵՑ ՍԴՅԿ
«ՍԱՐԳԻՍ ՏԵՐՈՒՆԻ» ԵՐԻՏԱՍԱՐԴԱԿԱՆ
ՄԻՌԻԹԵԱՆ ԱՏԵՆԱՊԵՏ ՆԱՐԵԿ ԳԱԼՈՍԵԱՆ

ԵՐԵՒԱՆ, »ԱԱՐԱՀՕՏ«: Դեկտեմբեր 14-ին «Հայեացք» ակումբի հիւրը ՍԴՀԿ «Սարգս Տիգրոնի» երիտասարդական ուսանողական միութեան ատենապետ Նարեկ Գալստեանն էր, թեման՝ քաղաքական կեանքում երիտասարդութեան ներգրաւուածութեան աստիճանը: Ն. Գալստեանի փոխանցմամբ, այսօր երիտասարդութեան 70-80%-ը հասարակակամն-քաղաքական կեանքում որեւէ դերակատարութիւն չունի. «Կարծում եմ՝ այն իրականութեան մէջ, որում մենք ապրում ենք, դա նորմալ է եւ այլ կերպ չէր էլ կարող լինել: Ինչ վերաբերում է երիտասարդութեան ձայնի լսելիութեանը, կարծում եմ՝ այն երիտասարդական ուժը կամ կազմակերպութիւնը, որը ցանկանում է իր ձայնը լսելի դառնայ, անպայման համում է ուզածին: Օրինակ, հիմա՝ ոչ միայն մեր, այլեւ շատ քաղաքական կազմակերպութիւնների երիտասարդների ձայնը լսելի է: Ցաւօք, կեղտուր աշխատանքը մշտապէս տրւում է երիտասարդութեանը: Այսինքն, քաղաքական գործիչները, որոնք մեր աւագընկերներն են՝ ընդունում են որոշումներ, իսկ դրամաց ընդունման կատարումը յանձնարարուում է երիտասարդներին կամ էլ քաղաքականութեան մէջ քիչ փորձ ունեցողներին, իսկ դա իր մէջ ներառում է հնարաւոր ամէն ինչ՝ թուոցիկ փակցնելուց մինչեւ բանակումների կազմակերպում»:

«Առաւատի» հարցին՝ արդեօքՆ.
Գալստեանը չի «կոտրուել» իր հետ
պատահած վերջին դէպքերից յետոյ
եւ շարունակելո՞ւ է նախկինի պէս
ազատ արտաքայտել կարծիքն ու տե-
սակէտները, բանախօսը պատափա-
նեց. «Ես ՀՀ քաղաքացի եմ՝ պաշտ-
պանուած ՀՀ սահմանադրութեամբ,

ՎԱԶԳԵՆ ՍԱՆՈՒԿԵԱՆ ՀԵՐՔՈՒՄ Է,
ՈՐԵՒ ԱՌԵՋՈՒԹԻՒՆ «ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԺԱՄԱՆԱԿ»-Ի
ՄԵջ ՀՐԱՊԱՐԱԿՈՒԱԾԻ ՀԵՏ

«ԱԶԱՏՈՒԹԻՒՆ ՌԱՏԻՈՅ»:

«Հայկական ժամանակ» օրաթերթի
Դեկտեմբերի 15-ի համառում հաս-

Նոյնիսկ այն թոյնը, որը այդ յօդ-
ուածում կայ, բայց ցաւօք սրտի ոչ
միայն այդ յօդուածում, այլ կամաց-
կամաց թոյնի մթնոլորտ է տիրում
Հայաստանում ու՝ միշտ նոյն աղբիւ-
րից», - ասաց Մանուկեանը:

ԱԺՄ նախագահին, իր խօսքով, միայն մէկ հարց է հետաքրքրում. - «Քանի որ զիտեմ, որ ես չեմ զրել դա, ես դիմում եմ դատախազութեանը, որպէսզի փորձագիտական քննարկում տեղի ունենայ իմ ձեռագրի եւ այդ գրածի: Եւ երբ ապացուցուի, որ այդ ձեռագիրը իմը չէ, մնացածը մնում է իրենց խղճի վրայ»:

«Φοηηρ «գերմարդ» վազգէն
Մանուկեանի համար կարեւոր ֆակ-
տոր է։ Նրա համոզմամբ, նոյնիսկ
հայրենասիրութեան համար վճա-
րամիջոց է այն», - զրուած է
յօդուածում։ Վազգէն Մանուկեանին
են վերագրուել «դեւ», «մերկ դա-
ւաճանութիւն» արտացայտութիւն-
ները։ Բացի այդ, ըստ յօդուածագ-
րի, իբր 1996 թուականին Վազգէն
Մանուկեանն իր նախընտրական գոր-
ծողութիւնների թւում նախատեսել
է Աստրաքշանին հրահրել յարձակ-
ման անցնել Ղարաբաղի եւ Հայաս-
տանի վրայ եւ դրա միջոցով հեշ-
տացնել իր յաղթանակը նախազա-
ռական անցնել պահանջման մեջ»։

Հական ընտրութիւններում։
Հարցին, թէ յօդուածում իրեն
վերագրուած ծրագրերը համապա-
տասխանում՝ են իրականութեանը
եւ արդեօ՞ք ունեցել է նման գաղա-
փարներ, ԱժՄ նախագահը արձա-
գանքեց. - «Բայց ծիծաղելի չէ՞», որ
մենք դրա մասին խօսենք»։
Նրա պնդմամբ՝ ՀՀՆ-ի իշխա-

Նութեան տարիներին եւս եղել են
նման խօսակցութիւններ. «Եւ այդ
դէպքում պարզ չէ, եթէ իշխանու-
թիւնն իրենց ձեռքում էր, եւ մէկն
ու մէկը, ես եմ, թէ մէկ ուղիւշը, եթէ
պարզում է, որ տեսորիզմի կոչ է
անում, ինչո՞ւ իրենք չեն կարողացել

բռնել եւ դատել այդ մարդուն»:
իսկ հարցին, թէ ով է, իր
կարծիքով, կանգնած այս ամէնի
հետեւում, Մանուկեանը պատաս-
խանէր - «Ես Խառը եմ՝ ձիան

Ծանսեց. - «Ես կարող եմ սիայս
ենթադրութիւն անել: Բայց այս
տարիների փորձը ունենալով, կա-
րող եմ ասել, որ ամէն մի այսպիսի
փորձը ունենում է իր դեկավարը:
Այտեղի դեկավարը Լեռն Տէր-
Պետրոսեանն է»:

ԻՐԱՒՈՒՆՔՆԵՐԻ ՆԱՏԱՐԱՆ

ԵՐԵՒԱՆ, «ԱՅԲՔ-Ֆէյ»: «Գե-
րազոյն խորհուրդ» պատգամաւո-
րական ակումբը դիմել է Մարդու-
իրաւունքների Եւրոպական Դատա-
րան «Հանրային հեռուստառադիո-
ընկերութեան կողմից շարունակուող
լայնածավալ ապօգինութիւնների վի-
ճարկման ինդրով»: Հաստ ակումբի՝
խախտուել են Տեղեկատուութիւն
առանսալու եւ տարածելու ազատու-
թեան եւ Արդար դատաքննութեան
իրաւունքները:

ըռութեան մէջ, – Դատական համա-
կարգն առանց որեւէ հիմնաւորման
եղայանգել է, որ ՀՀ առաջին
Նախագահի նկատմամբ «Հ1»-ի
ամենօրեայ հակաքարոզութիւնը
օրէնքով արգելուած քաղաքական
դիրքորոշման գերակշռութիւն չէ
եւ այդ պատճառով չի խախտուել
տեղեկատուութիւն ստանալու մեր
իռաւ ունընիողու»:

լրաւումքսմարի»:
Ակումբը նաեւ տեղեկացնում
է, որ « ԵԽ անդամ երկրում տեղի
ունեցող այս սանձարձակ երեւոյթ-
ները կանխելու ակնկալիքով զիմել
ենք նաեւ ԵԽ անդամ երկրների
գրեթէ բոլոր պատուիրակութիւն-
ներին եւ եւրոպական հեռուստա-
րներութիւնների ծիութեանր:

ՄԻՀԿ «Սարգիս Տիգրունի» երիտասարդական միութեան ատենապետ Նարեկ Գալստեան

որը ինձ համար գերակայ արժէք է,
ազգային գաղափարախոսութիւն եւ
հարաւոր ամէն ինչ: Բնականաբար,
կոտրուելու ոչ մի ինդիր չկաց: Եւ եթէ
«կոտրուել» ասելով նկատի ունէք
իշխանութիւններին ոչ հաճոյ արտա-
յալութիւններ ու գործեր անելլ,
ապա ասեմ, որ ամէն ինչ նորմալ է եւ
մեր գործը նախկինի պէս շարունա-
կում ենք: Վերջին դէպքերի հետ
կապուած էլ ամեն, որ նախաքննու-
թիւն է ընթանում, վատահում ենք մեր
իրաւապահներին:

Դառնալով միւս կուսակցական երիտասարդների հետ «Սարգիս Տիրունի» միութեան համագործակցութեանը, նա ասաց, որ իրենք համագործակցում են միայն ընդդիմադիր կուսակցութիւնների երիտասարդական թեւերի հետ:

տասարդակամ լուսնիր չեմ:
Ն. Գալատեանը կրկին ցիշեց-
րեց, որ «Սարգիս Տիգրոսնի» Երի-
տասարդական-ուսանողական միուլ-
թիւնը կանգնած է Լեւոն Տէր-
Պետրոսեանի կողքին:

ԱԶԳԱՅԻՆ

Ո՞Վ Է ՏԱԱԽԵԼ ՂԱՐԱԲԱՂՆ ՈՒ ԵՐԻՔ

ԳԱՅԱՆՔ ԱՐԴԻՇԱՄԵԱՆ

Պատմական տարբեր ժամանակներում հայ ժողովրդի պետականութեան հաստատման առանցքում միշտ արծարծուել է տարածքային հարցը: Եթէ շրջադարձային պահերին, որպէս կանոն, Հայաստանը զիջել է իր հողերի մի մասը, ինչպէս ասում են՝ թիզ առ թիզ, ապա Ղարաբաղի պարագայում տարածքային հարցը եղել եւ դեռ մնում է անլուծելի: Հայկական տարածքի այդ հատուածը, դատապարտուած լինելով կարգավիճակ չունենալու ճակատագրին, շարունակում է մնալ քաղաքական վէճերի, ներքին եւ արտաքին խնդիրների հանգույց եւ միշտ՝ շահարկման առարկայի: Վերջին 20 տարիներին Ղարաբաղի հարցի լուծման խնդիրը թէպէտ եղել է միջազգային հանրութեան, ազգեցիկ կառուցների եւ առաջատար երկրների օրակարգում, սակայն Հայաստանի հանրութեան քննարկմանն է արժանացել յատկապէս ներքաղաքական իրավիճակի սրացումներին զուգահեռ, որպէս շահարկման համար ամենայարմար թէմա: Յատկապէս նախընտրական շրջաններում Ղարաբաղի հարցը դառնում է առանցքային, որովհետեւ իր բարոյական, հոգեբանական եւ քաղաքական իմաստով հասարակութեան վրայ առաւել զօրեղ ազգեցութիւն ունի, քան ցանկացած մասնաւոր ծրագիր, ոեփորմ կամ այլ աճպարարութիւն: Այժմ էլ, երբ իշխանութիւնը կորցնելու կամ զիջելու (եթէ դիմենք ընտրութիւնների քաղաքակիրթ անցկացման ձեւին ու հաւատանք դրան) վտանգ կայ եւ ուժեղ մրցակից, Քոչարեանի կառավարութիւնը հրապարակ է հանել Ղարաբաղի հարցը եւ որպէս այդ մրցակցին չէզոքացնելու անպարտելի խաղաքարտ, լուր տարածել, թէ Տէր-Պետրոսեանը կը ծախի Ղարաբաղը, եթէ նախագահի պաշտօնում ընտրենք նրան: Հասարակութեան այն հատուածը, որն այնուամենացնիւ կուլ չի տայ «ծախելու» խացը, ստիպուած կը լինի յաղթահարել մէկ այլ որոգայթ՝ հայ-թուրքական ատելութեան կրակը վառ պահող իշխանութիւնների մեղադրանքը թուրքամէտութեան մէջ, որը հնչեց Տէր-Պետրոսեանի ու անուղղակի՝ նրան համակրողների հասցեին: Իսկ ի՞նչն է քողարկուած բոլոր այս մեղադրանքների ու զրպարտութիւնների ետեւում: Էլի Ղարաբաղը, որի ճակատագրը որոշում է թաքուն, յանուն այսօրուաց իշխանաւորների անձնական շահի եւ իշխանութեան:

Յիշենք: Ղարաբաղի անկախացման ու ինքնորոշման հարցը յանդեցրեց ազատագրական պարարի ու որպէս նախախնամութիւն, բաժին հասաւ Տէր-Պետրոսեանին, որը ժառանգեց ոչ միայն պատերազմը, այլեւ տարերային աղյուս՝ Շիրակի երկրաշարժը, հազարաւոր փախստականներին, փլուզուած յետինորհրդային տնտեսութիւնը, շրջափակումը: Յիշենք նաեւ, որ այդ մղձաւանջը թօթափեցինք ընդամենը 3-4 տարում ու յաղթեցինք: Երբ այդ յաղթանակին զուգահեռ ազատագրուեց Ղարաբաղի տարածքի չափ անվտանգութեան գոտին, Հայաստանի արտաքին քաղաքականութեան շնորհիւ համաշխարհային հանրութիւնը մեզ չէր մեղադրում որպէս ազգե-

սորի, ինչպէս այժմ: Յաղթանակից
ու թշպէտ ժամանակաւոր, բայց
հրադարարից յետոյ առաջ եկած
բազում ներքին խնդիրներից յե-
տոյ՝ մասնակիզմ, տնտեսութեան
վերականգնում, միզրացիոն շար-
ժէր եւ այլն, պէտք էր լուծել այդ
նոյն՝ Ղարաբաղի հարցը, բայց
արդէն խաղաղ, բանակցալին ճա-
նապարհով: Նորից յիշենք, որ այդ
փուլում Ղարաբաղն ունէր արժա-
նապատիւ երկրամասի կարգավի-
ճակ եւ հանդէս էր գալիս որպէս
լիիրաւ կողմ:

Ղարաբաղի նորագոյն պատմութեան այս հասուածձը յանձնուեց Ռոբերտ Քոչարեանի պատասխանատուութեանը, որի նախագահ դառնալու միակ պատճառն այն էր, որ ամբողջ Հայ ժողովուրդը (Հայաստանաբնակ) նրան վստահեց որպէս ղարաբաղցու: Այդ վստահութիւնը հետագայում վերափոխուեց տոտալ ատելութեան ու տարածուեց ոչ թէ Քոչարեանի, այլ բոլոր ղարաբաղցիների վրայ, որպէս խարան, բայց աս առանձին թէծա է: Եւ այսպէս՝ բանակցալին փուլ: Որպէս կանոն, բոլոր հանդիպումներից ու բանակցութիւններից յետոյ ոչ մի տեղեկատուութիւն չէր տարածում ու պահպանում էր գաղտնիութեան սկզբունքը: Սակայն ժամանակ առ ժամանակ հրապարակ էր նետում Ղարաբաղը ծախելու կամ լաւագոյն դէպքում՝ տարածքներ փոխանակելու մասին լուրը: Առաջին նման տեղեկութիւնը հասարակացնացուեց 2000-ին, երբ ազգային անվտանգութեան գծով Տէր-Պետրոսեանի նախկին խորհրդական Աշոտ Մանուչարեանը խօսեց Մեղրի-Լաշին տարածքների փոխանակման վարկածից: Հենց այդ ժամանակ էլ սկսուեց Քոչարեանի գլխացաւանքը, որովհետեւ հասարակութեան տարբեր շերտերում սկսեցին քննարկել հոկտեմբերի 27-ին Աժ-ում տեղի ունեցած ահաբեկչութիւնն ու այն կապել Մեղրին յանձնելու մտադրութեան հետ: Սակայն Ղարաբաղը ծախելու մասին մտավախութիւնը հիմնաւորուեց աւելի ուշ, 2002թ. ամունանը, երբ Ալիեւը բացայացուեց «Փարիզեան սկզբունքների» (2001-ի փարիզեան հանդիպում) որոշ դրուագները: Ըստ Ալիեւի, «փարիզեան սկզբունքը» ենթադրում էր «Հայաստանի Մեղրիի շրջանի տարածքով Ատրպէջանը Նախիջևանին եւ Հայաստանը Ատրպէջանի Լաշինի շրջանի տարածքով Ղարաբաղին կապող տրանսպորտային միջանցքների բացում»: Ընդորում՝ Ալիեւն ասել էր, որ քննարկել են՝ «Ատրպէջանին տալ Մեղրիի միջանցքի առվերէն իրաւունքը, Հայաստանին՝ Լաշինի միջանցքի»: Յիշեցնենք, որ մինչ Ալիեւի այս յայտարարութիւնը պաշտօնական Պաքուն ամբողջ մէկ տարի կտրակամապէս հերքում էր այսպէս կոչուած «Փարիզեան սկզբունքների» գոյութիւնը: Հակառակ դրան, պաշտօնական Երեւանը պնդում էր Փարիզեան ու Քի Ռւեսթեան պայմանաւորուածութիւնների գոյութիւնն ու յայտարարում, որ հակուած է ընդունել այդ պահանջները: Ալիեւի բացայատումներին Երեւանը պատասխանեց ԱԳ նախարարութեան եւ նախագահի լրատուական ծառայութիւնների պետերի շուրթերով: Առաջինը հերքեց Ալիեւին եւ յայտարարեց, որ ՀՀ ԱԳ նախարարութիւնը բանակցային գործընթացում բացառում է:

Հայինի միջանցքը Մեղրիի միջանցքի հետ փոխելու տարբերակը: Երկրորդի յայտարարութիւնն աւելի հետաքրքիր էր: Նա (Վահէ Գաբրիէլեանը) յայտարարեց, որ պէտք չէ լուրջ ընդունել Ալիեւի յայտարարութիւնը: Յետոյ աւելացրեց. «Ես անձամբ մասնակցել եմ Քի-Ռւեսթի բանակցային գործընթացին եւ վստահ կարող եմ յայտարարել, որ Հայաստանի որեւէ մասի սուվերենութիւնը Ալրպէցանին յանձնելու մասին խօսակցութիւններն անիմաստ են», - ասաց Վահէ Գաբրիէլեանը: Նրա այս ոչ միանշանակ յայտարարութիւնը, սակայն, չխարատեց հաստրակութեան մէջ հաստատուած՝ «Ղարաբաղը ծախիելու» մտավախութիւնը: Ալիեւի յայտարարութեանը պատասխանեցին նաեւ Քոչարեանը եւ այն ժամանակ ՀՀ անվտանգութեան խորհրդի քարտուղար եւ պաշտպանութեան նախարար Սերժ Սարգսեանը: «Լաւ կը լինէր, որ Հէտպար Ալիեւիչը չարգարանար, այլ կոնկրետ կատարել Փարիզեան պայմանաւորուածութիւնները», - յայտարարել էր Սերժ Սարգսեանը: Իսկ Ռոբերտ Քոչարեանն էլ իր հերթին մեկնաբանելով «Փարիզեան սկզբունքները», յայտարարեց, որ հանդիպման ժամանակ խօսք է եղել այն մասին, որ «Հայաստանը եւ Ղարաբաղը սուվերեն միջանցքով հաղորդակցութեան իրաւունք ունին»: Այսինքն չերքեց Ալիեւին, այլ հաստատեց: Սակայն էականը նոյնիսկ այս բացթողումը չէ: Փարիզեան հանդիպուածներից յետոյ փոքրիշատէ բացալայտուած բանակցութիւնների թեման չէր արծարծուած Ղարաբաղի կարգավիճակի հարցը: Քանի որ գաղտնիութեան քողիտակ ներառուած բանակցային գործընթացը բացառուած է այդ թեմայով ցանկացած հարց ու պատասխան, ընդունուած է հետեւութիւններ անել պաշտօնական յայտարարութիւններից, որոնք, այնուամենայնիւ, կրում են խորքային ճշմարտութիւնը: Քանի որ Ղարաբաղի կարգավիճակի մասին լուում են երկու կողմերն էլ (թէպէտ Ալրպէցանի դիրքորոշումն այլ հարցում առաւել քան յատակ է՝ տարածքային ամբողջականութիւն), ուրեմն այն քննարկուելու վաղուց ձեռք է բերուել պայմանաւորուածութիւն, պարզապէտ չեն հաստատելու առաջանքը ժամանակակից առաջանաւածութիւնը, որպէս գործութիւն նախապարասառուած են: Շրջանառութեան մէջ դրուեց «գրաւեալ տարածքներ» համակացութիւնը, եւ պէտք է ասել, որ այն շատ հեշտ փոխարինեց ժողովրդի գիտակցութիւնում հաստատուած՝ «ազտագրուած տարածքներ» համակացութիւնը:

Տարածքների փոխանակման
մասին պայմանաւորուածութիւնը
չպէտք է բացառել նաեւ այն պատ-
ճառով, որ ԱՄՆ կատարած այցի
ժամանակ Քոչարեանը հանդիպել
էր նախագահ Քլինթոնին եւ փոխ-
նախագահ Ալբերտ Գորին ու ակ-
նարկել, որ «տարածքների փոխա-
նակման» հարցը հայ հասարակու-
թիւնը շատ սուր է ընկալում։
Յիշեցնենք, որ միեւնոցն ժամա-
նակ, 2000թ. Յուլիսի 5-ին ՀՀ
նորանշանակ վարչապետ Անդրա-
նիկ Մարգարեանը ԵԱՀԿ Մինսկի
խմբի համանախագահների հետ
հանդիպմանը հանդէս եկաւ շատ
կոշտ յայտարարութեածք (ըստ երե-
ւոյթին համաձայնեցուած էր Սերժ
Մարգարեանի հետ) եւ ասաց, որ չի

ընդունում տարածքների փոխանակման մասին ակնարկ անգամ։ Նա նաեւ ասել էր, որ նոյն կարծիքին է նաեւ երկրում քաղաքական կշիռ ունեցող ցանկացած ուժ «Հայաստանը նպատակ չունի իր համար ստրատեգիական նշանակութիւն ունեցող տարածքները դարձնել քննարկման առարկաց։ Աւելին՝ կառավարութիւնը Մեղրիի շրջանում սկսել է իրականացնել տնտեսական զարգացման ծրագիր իր այդ հարաւային դարպանները առաւել կենսունակ դարձնելու նպատակով», - յայտարարել էր Անդրանիկ Մարգարեանը։ Ահա թէ ինչու տարածքների փոխանակման հարցը մնաց առկախ ու այդպիս էլ չհաստատուեց Փարիզից յետոյ կայացած Քի-Ռւեսթեան հանդիպման փաստաթղթի հիմքում, դրա համար էլ վահէ Փաքրիէլեանն ասել էր, որ ինքը մամնակցել է բանակցութիւններին եւ փոխանակման պայմանաւորուածութիւն չի եղել։ Սակայն ոչինչ չէր ասուել Ղարաբաղի կարգավիճակի մասին, որն ամենայն հաւանականութեամբ վճռուել է հենց Քի-Ռւեսթում։

Աւելի հասավարչութեան պատճեան է Հարցու Հայաստանում չայտնուեց նախընտրական քննարկումների կիզակէտում։ Առաւելեւ, որ նախազահի ընտրութիւնից յետոց պէտք էր անցկացնել հանրաքուէ՝ գործող Սահմանադրութիւնում արուած փոփոխութիւնները հաստատելու, եւ դրան զուգահեռ՝ Աժ ընտրութիւններ։ Այսպէս որ, ժողովրդին պէտք էր հանգիստ թողնել ու նոյնիսկ բթացնել։ Իսկ Հարաբաղի հարցն այնուամենանիւ կարող է նաեւ անհանգստութիւն առաջացնել։

ԳԱՂՈՒԹԱՅԻՆ

ԳՈՐԱՔԱՆՈՒԹԵՎԱՆ ԸՆԹԱՐԻՔ ԵՒ ՄԵԾԱՐԱՆՔԻ ԵՐԵԿՈՅ

ՄԱՐԻՔ ՄԻՆԱՍԵԱՆ-ՕՀԱՆՆԵՍ

Գոհարանութեան օրը տօն մը ըն է ուր ընտանիքներ եւ բարեկամներ կը հաւաքուին, յիշատակելու, զրարձանալու եւ բաժնեկցելու համեղ ձաշը եւ ընդհանուրով փառք տալու այդ տարուայ իրենց ունեցած բարիքներուն համար:

Ինչպէս ամէն տարի, այս տարի եւս Պոլսահայ Միութիւնը ուրախառիթ այս երեկոյին մեծարեց այն անդամները իբրև ճանաչուած անոնց ծառայութեանց արժէքին իրենց խօսքին եւ գործերուն վկայութեամբ:

Հինգչաքթի, Նոյեմբեր 29ի գիշերը, վէճն նայսի Ս. Պետրոս Հայց. Առաք. Եկեղեցւոյ «Գալրակէօպեան» սրահին մէջ, բացման խօսքով հանդէս եկաւ Միութեան ասենապէտ՝ Միմոն Աճըլած որ հակիրծ բացատրութիւն տուալ այդ օրուայ ճաշկերոյթին իմաստին մասին, ապա մի առ մի շնորհակալութիւն յայտնեց յանձնախումբերու ատենապետներուն եւ իրենց անդամներուն, նուիրումի, անձնազուութեան խոր ձգտումով եւ գիտակցութեամբ իրենց միամեայ ձառակութեան համար:

Միմոն Աճըլածի կրծխանշանով կը պարգևատրէ Տոֆք. Արքօ Էրան-Խաչերեանը

տարի ծառայող հետեւեալ անդամները որոնք աղամանդեայ ակով կրծխանշան ստացան ձեռամք՝ Մայր վարչութեան անդամներուն:

Տեարք Պէտք իշխանեան, Օնսիկ Գասապէան, իրաւաբան Արմենակ Գավճեան, Տօքթ. Մարք Քէօշկէր եւ Օրդ. Էլիզապէթ Քէօսէեան:

10 ՏԱՐԻ ԾԱՌԱՅՈՂ
ԱՆԴԱՄՆԵՐ
Աղամանդեայ երեք ակով յա-

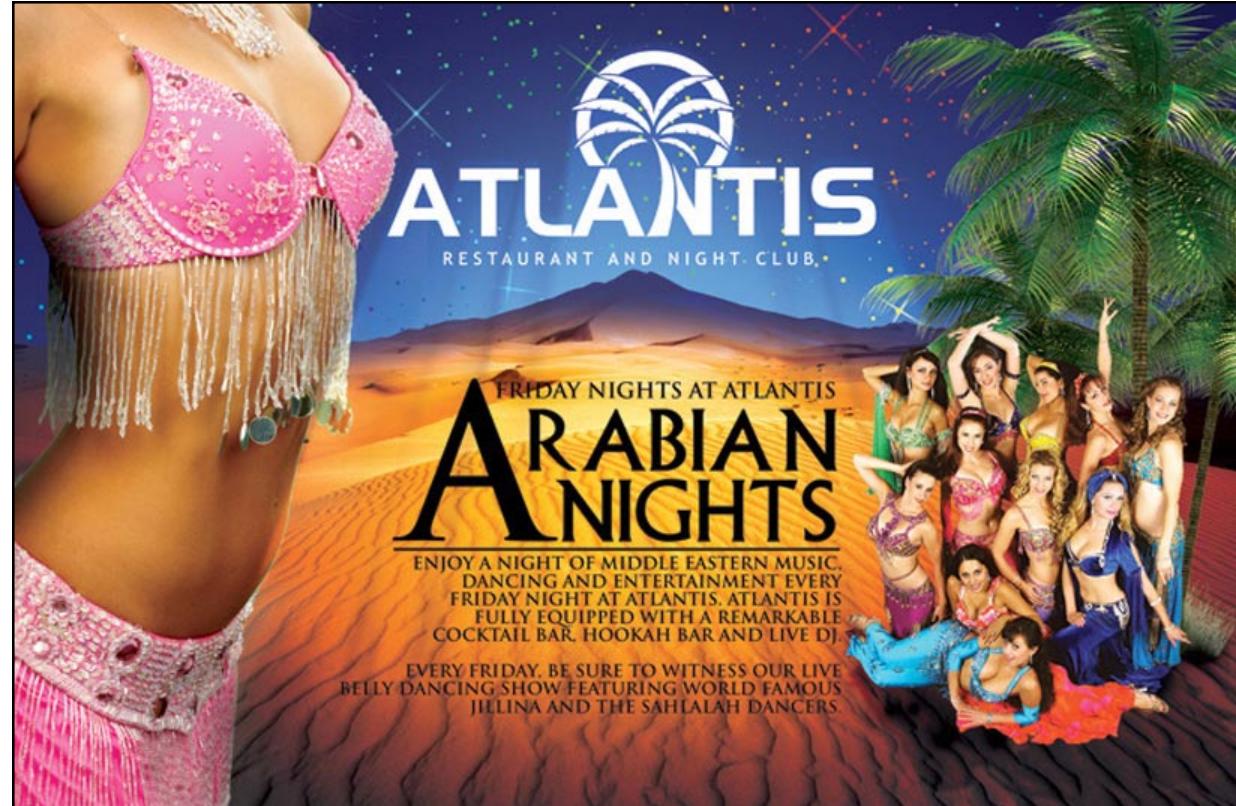

Մշակութային Յանձնախումբի եւ «ԶԱՅՆ» պարբերաթերթի զոյգ խորհրդանշաներով կարկանդակը

Իւրաքանչիւր յանձնախումբի ատենապէտ արտասանեց իր սրտի խօսքը կարծ տեղեկութիւն փոխանցելով յանձնախումբի գործունէութեանց մասին:

Այս տարի մեծարուեցան 10

Ժապան էջ 8

ՀԱԲԱՏՈՒՄ ԵՆՔ ԼԵՒՆ ՏԵՐ ՊԵՏՐՈՍՅԱՆԻ ՀԱՅՐԵՆԱՍԻՐՈՒԹԵԱՆԸ, ԲԱՆԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆԸ ԵՒ ՀԶՕՐ ԿԱՄՔԻ ՈՒԺԻՆ

Աշխարհի ժողովուրդների բազի վրայի փոփրացած, աղամանցած ժողովուրդն ենք: Մեր կապիտալը բանակը չէ, բմական հարստութիւնները չեն, երկրի ծաւալը չէ, այլ մտի ուժն է, հնարամտութիւնն անոններցուրիւնն է, տաղանդն ու նաշակն է: Պատմութեան աղէտներին դիմակայել ենք մեր ազգային մշակոյրով, մեր իմբնուրոյն բառ ու բանով, նարտարապետական իմբնատիպութեամբ, եւ մեր մտաւոր կարողութեամբ: Մեզ սազական չէ նիւրապաշտութեան յոյի ցոպուրիւնը: Մենք ստեղծող, կառուցող, արարող ժողովուրդ ենք: Մենք չենք կարող շոայել մեզ տրուած ոսկի պատմական առիթը, կարգի դնելու մեր ազգային տունը, օնախը, վայելելու անկախ ապրելու բացառիկ առիթը: Եթէ երկիրը կայուն իմբների վրայ չդրուի եւ տեղի չումենայ ժողովրդավարութիւնը, ապա պատմութեան ալիքը կարող է նորից շեղել իր ուղղութիւնը:

Մեր ուժը Մատենադարանի բովանդակութեան մէջ է եղել, մեր արուեստի եւ գրականութեան մէջ է եղել, աստղագիտութեան եւ նարտարապետական կորողների մէջ է եղել, մեր իմբնուրոյն գրելակերպի եւ մտաւոր հարստութեան մէջ է եղել: Մենք պէտք է տէր կանգնենք մեր մտաւոր հարստութեամբ, ոչ թէ նիւրը դարձնենք պաշտամունք:

Հայատանի առաջին նախագահ, յայտնի պետական եւ բաղադրական, միջազգային նամաշում գտած դիւանագէտ, ականաւոր մտաւորական-գիտնական Լեւոն Տէր Պետրոսեանի՝ նախագահ ընտրուելու բեկնածութեան առաջարկումը, մեզ շատ ոգեւորել է:

Մենք հաւատում ենք Լեւոն Տէր Պետրոսեանի հայրենասիրութեան ուժին, բարակագէտ լինելու տաղանդին: Հաւատում ենք, որ նա բաջատեղեակ է աշխարհի բաղադրական անցուդարձից եւ զիտակում է մեր երկրի դերը աշխարհում: Նա, ով մեծ եւ օրինակելի մարդ է, հասկանում է արդարութեան հարցերը, իսկ փոփր մարդիկ միայն հասկանում են շահի հարցերը:

Հաւատում ենք, որ նա նիւրից բարձր անհատ է, եւ իր մտի զօրութեամբ, հզօր տրամարանութեան կը ծառայի մշակոյրի, զիտութեան, եւ տնտեսութեան բարձրացմանը հայրենիքում: Կը նապատի, որպէսզի եկող սերունդը իր երկրին տէր կանգնի, իր ապագան իր երկրում տեսնի, հայրենիքին ծառայի, ոչ թէ միջոց փնտոի հայրենիքից հեռանալու: Սփիւրում ապրող բազմարի մտաւորակները եւ արուեստի մշակներ սպասում են, որ այս իմբնակոչ եւ խարդախութեամբ իշխանութեան գործունեցած կառավարութիւնը, որ սեփականացրել ու առուծանի է ենթարկել Հայաստան աշխարհը, հեռանայ: Փոխարէն զայ պայծառատես եւ անաշատ Լեւոն Տէր Պետրոսեանը, որը գիտի, թէ որտեղ է մեր երկրի մտաւոր կապիտալը, թէ ինչից են բխում ժողովրդի տնտեսական դժուարութիւնները, եւ որն է մեր ազգային հպարտութիւնը:

Հպարտ կը լինեմք այդպիսի արժանաւոր անհատ տեսնելու պահ մեր երկրի նախագահ: Յորդորում ենք հայրենարմակ մեր նոյրերին եւ եղբայններին համախմբուել Լեւոն Տէր Պետրոսեանի շուրջը եւ նեցուկ կանգնել նրան: Հաւատում ենք մեր ժողովրդի հեռատեսութեանը, պայմարի ուժին, եւ ոչ հեռու ապագայում, Հայաստանի ժողովրդավարութեան յաղթանակին:

ՍՓԻՒՐԱՀԱՅ ՄՏԱԿՈՐԱԿԱՆ ՆՈՅՆԱԽՈՀՆԵՐԻ ՅԱՆՁՆԱԽՈՒՄԲ
Ardarutiun@gmail.com

massis Weekly

Volume 27, No. 46

Saturday, DECEMBER 22, 2007

"Legitimate President- 2008" Calls For The Resignation Of PM Serzh Sarkisian

YEREVAN -- The newly formed "Legitimate President- 2008" movement held its first public gathering in Armeni-Marriott Hotel on December 14, 2007. "Legitimate President-2008" movement was launched in an effort to publicize political awareness and enforce democratic process within the populace of the Republic of Armenia for the upcoming presidential elections.

The movement is primarily made up of opposition political parties, political organization, and NGOs. Political parties taking part in the gathering included the Social Democrat Hunchakian Party (S.D.H.P), "Republic" Party, Armenian National Movement (H.H.Sh), the "Alternative Movement," New Times Party, "Heritage" Party. The primary focus of the meeting was to gather an understanding on the methods that all the participating bodies would take to educate the voting populace of their voting rights, and to ensure a democratic process. The participants also stress the need for Serzh Sarkisian, current Prime Minister, and candidate in the upcoming presidential elections to resign. The authorities, and governmental entities loyal to the current regime are doing whatever is possible to hinder a legitimate election, at the helm of which is

the Prime Minister. With the current state of affairs the democratic nature of the Presidential elections appear to be grim.

The consensus of the participants was to establish a united front against those elements who wish to falsify the upcoming elections. The unity should be established from the beginning, and all bodies should publicize electoral irregularities, not just on February 19 but immediately. As S.D. Hunchakian party chairwoman Ludmila Sarkisyan stressed "the vote rigging does not start on election day, rather it is a long drawn out process that has already started." She also expressed the need to not only educate the electoral populace of the methods of vote rigging already taking place through intimidation and harassment by the present regime, but conveyed that every documented instance will also be reported to all relevant international political and social bodies. Major infringements of human rights violations such as the harassment and closure of independent media outlet Gala TV, the bombing of "Chorort Ishkhanouytoun" newspaper office, and the arrest and severe beating of S.D. Hunchakian "Sarkis Dkhrouni" student union chairmen Narek Galstyan in November, have already been reported to the international bodies.

World Bank Watchdog Group Pressured To Investigate Armenia Infrastructure Funds Cover-up

A petition is being garnered via the internet in an ongoing effort to persuade the World Bank's watchdog organization, the Department of Institutional Integrity (INT), for a full investigation of the alleged World Bank cover up of gross misuse of funds, wide-ranging and high-level fraud, corruption and embezzlement of World Bank allotted funds meant to upgrade Armenia's battered infrastructure.

In 2004, the Armenian authorities established a Parliamentary Commission headed by Armenia's Deputy Speaker of Parliament, and current ARF Presidential candidate Mr. Vahan Hovhanessian. The Commission spent the year studying the World Bank financed Municipal Development Project and the Government's Integrated Finance Rehabilitation Plan, which was supported by the World Bank and under the 'Surveillance' of the International Monetary Fund.

The study into the Municipal Development Project exposed wide-ranging fraud, corruption and embezzlement, to a value of considerably more than the 35 Million Dollar cost of the project. The study into the Government's Integrated Finance Rehabilitation Plan exposed embezzlement scams valued at many tens of millions of dollars. The report also deplored the fact that 27 percent of the

World Bank funds have been spent on project management, overheads and logistics.

In 2004, the Commission reported the fraud, corruption and embezzlement to the World Bank Armenia Country Manager and to the Department of Institutional Integrity, but by the end of 2006, the issue seemed to have been the subject of a cover up by the Armenian authorities and the World Bank which at the time insisting that the project's implementation has been success.

Earlier this year the World Bank along with the Armenian authorities were once again put on the defensive by Bruce Tasker, a Yerevan-based British engineer who had participated in the 2003-2004 parliamentary inquiry as an expert, and reported in detail the alleged corruption through his website. Mr. Tasker alleges Mr. Hovhanessian struck a deal with Armenia's "Political Powerhouses" and failed to implement his pledge of government accountability, as well as his promise to publicize the full and final findings of his Commission studies to the people of Armenia.

The irregularities, as well as allegations of a cover up were picked up by the Government Accountability

Continued on page 2

US House Approves \$58.5 MILLION In Assistance For Armenia And Reinstates Military Parity

WASHINGTON, DC-- The House of Representatives has approved the Fiscal Year (FY) 2008 Omnibus Spending Bill, reinstating military aid parity to Armenia and Azerbaijan by allocating \$3 million in Foreign Military Financing (FMF) to both countries. Despite Azerbaijan's continued war rhetoric throughout the year and exponential increase of its military budget, the Administration had proposed to provide Baku with \$2 million more in military assistance (FMF and International Military Education Training).

The Omnibus spending package, which combines 11 of the 12 annual appropriations bills into one measure, provides some \$516 billion in federal funding, including \$58.5 million in assistance to Armenia, an increase of \$23.5 million over the Administration's proposal, but less than the nearly \$75 million approved in FY 2007. Armenia's neighbors, Azerbaijan and Georgia, are slated to receive \$19 million and \$50.5 million respectively.

The bill also includes renewed

funding confidence building measures for the parties to the Nagorno-Karabakh conflict: "...funds made available for the Southern Caucasus region may be used, notwithstanding any other provision of law, for confidence-building measures and other activities in furtherance of the peaceful resolution of regional conflicts, especially those in the vicinity of Abkhazia and Nagorno-Karabagh."

In addition, the final measure provides continued funding for the Millennium Challenge Account program (MCA), although reduced from \$1.8 billion to \$1.5 billion. Armenia, based on its record of performance in key indicators, is a recipient of MCA with a five-year \$235.65 million compact to reduce rural poverty and increase agricultural productivity.

The agreement on the Omnibus Bill was reached late last week and finalized over the weekend. The Senate is expected to begin consideration of the bill today. Once passed by both chambers, the bill will be sent to President Bush for his expected signature.

United States Proposes To Sponsor Exit Poll During Presidential Elections In Armenia

The United States has proposed to sponsor a first-ever exit poll in Armenia as part of its efforts to facilitate the proper conduct of next February's presidential election, the U.S. charge d'affaires in Yerevan said on Monday.

Joseph Pennington confirmed reports that he floated the idea at a December 4 meeting with Prime Minister Serzh Sarkisian and that the latter approved it. "We presented that idea to the prime minister and the prime minister was very enthusiastic, as he said so publicly," he said. "We were very

pleased at the prime minister's very positive response and we hope to be able to do this."

But the diplomat cautioned that despite Sarkisian's support for the idea the Armenian authorities have yet to make the "final decision" on the U.S. offer.

Speaking at a news conference, Pennington argued that exit polls "enhance the credibility" of election results all over the world and that Armenia would be no exception to that rule.

Continued on page 4

Hundreds Rally In Gyumri For Embattled Opposition TV Station

GYUMRI -- Hundreds of people rallied in Armenia's second largest city of Gyumri on Wednesday in support of a local television station that has been facing uncertain future ever since providing airtime to former President Levon Ter-Petrosian.

The demonstration was organized by local and Yerevan-based civic groups amid ongoing judicial proceedings that could result in GALA TV being taken off the air. The station was raided by tax inspectors in late October. Its parent company, Chap, was subsequently charged with evading more than 25 million drams (\$82,000) in taxes.

The State Tax Service (STS)

Protest in support of GALA TV

also alleged that the small broadcaster has been illegally using the local television tower to air its programs to Gyumri and surrounding areas. Earlier this

Continued on page 3

Decision 2008: New Campaign, Same Old Scare Tactics

By Marianna Grigoryan
ArmeniaNow.com

H2 Television's well-known political commentator Levon Sardaryan was fired on October 31 for what was explained as "lack of work discipline", but he gives assurances that the real reason is the "unbiased attitude" of his programs to the internal political developments, in particular regarding the upcoming presidential election.

Sardaryan, who is an experienced political commentator and before joining H2 in 2000 worked for the A1 plus TV Company shut down by the authorities [in 2002], told ArmeniaNow that he had repeatedly been rebuked for "not always expressing the viewpoints of the authorities", for making TV viewers understand "another" thing with subtext.

The political commentator, however, gives assurances that no air was given to him during the past parliamentary elections with such motivations.

"My programs were not always favored by the 'authorities' and sometimes were not broadcast because of the immediate interference of the authorities," Sardaryan told ArmeniaNow. "My last program was about the upcoming presidential election and I did not speak about the opposition with contempt as it is accepted. It was not broadcast, I was told that my program supported [ex-president] Levon Ter-Petrosyan, while it was mainly about people and was unbiased," Sardaryan says.

After Sardaryan's program was not broadcast, he says he was spotted attending Levon Ter-Petrosyan's rally on October 26, after which he was "asked" to resign from his work of his own will and that the request was explained by his "lacking work discipline."

"They said to me that I was spoiling the air and had to apply for release from my job," Sardaryan says. "And I did that."

Sardaryan says he has always had job offers from other television companies, but after what happened he found himself to be "blacklisted" and currently has no job offer.

"I am a television man, but I seem to be pushed away from that sphere now," Sardaryan says. "But I did a lot for H2 and I didn't think I would deserve that treatment."

Without giving any explanation about that "treatment", H2 Lraber news analytical program director Shavarsh Gevorgyan said that what happened was an "internal matter".

Similar "internal matters" and pressures began after Armenia's first president Levon Ter-Petrosyan announced his political comeback and declared his bid to contest presidency in the forthcoming election.

Despite the fact that government-controlled television companies regularly state that the first president's rating does not exceed 0.5-5 percent, nevertheless the candidate with such a "low" rating every day becomes the main target for pro-government media.

"The news about Ter-Petrosyan's low rating and prestige is in reality a bluff that television media are constantly trying to inject into people's minds through

TV commentator Levon Sardaryan

their programs. I say it as a political commentator," Sardaryan says. "If a person's rating is 0.5 percent, how logical is it to attack him with government pickets?" he queries.

Aylnrank (Alternative) public political initiative member, lawyer Norik Norikyan says that "the pickets" are not used unreasonably and are also aimed at sowing an atmosphere of fear among people.

"The noise is not without a reason. The number of people attending mass public rallies is growing and that must be alarming the authorities. And for that very reason people are intimidated by all classical and non-classical means, they go to people's homes and force them not to attend public rallies," Norikyan says.

Norikyan cites his own case when criminal investigators visited him at his home to have a "private chat" with him.

"They were reminding me that I was a married man, had children, parents, a brother," Norikyan claims. "And they advised me to attend to my family, dropping hints."

Armenia's first ombudswoman Larisa Alaverdyan says that such methods are not only punishable by law but are also a human rights violation.

"These are ancient methods and are unbecoming of our country," Alaverdyan, currently a parliament member from the Heritage party, says.

However, according to Norikyan, such "unbecoming" cases are numerous and beginning in October every week they register such violence and pressures with all due evidence.

"We have already drawn up six such documents. They have been translated and sent to corresponding international structures," Norikyan says. "Cases are numerous, but we do not publish them so that an atmosphere of fear will not be created among people."

One of the permanent participants of public rallies, a resident of the town of Armavir (about 40 kilometers outside Yerevan), informed ArmeniaNow that he and several other activists had been summoned to police and received different warnings before public rallies.

"They want to intimidate us. But is that an option?" he says in surprise. "They particularly try to put pressure on activists, dropping hints about their losing jobs, regarding the security of their families and other similar things."

Norikyan says that these and other means are "methods".

"We register everything and it is not accidental," Norikyan says. "This information is forwarded to corresponding structures, with all evidence and we think that they will have a role and will be reflected in international reports at the upcoming presidential election."

Narek Galstyan: "I Remain Steadfast In Continued Active Public Life"

The Social Democrat Hunchakian party's "Sarkis Dkhrouni" student union Chairman Narek Galstyan was the special guest at the "Hayask" public forum center. Galstyan was the subject of arrest and severe beating in November to hinder his public and political activity expressing displeasure of the current authorities of the Republic of Armenia. During his interview Galstyan conveyed his steadfastness and strong resolve in continued active public life. He also stated his hope that the case regarding his severe beating would culminate in full investigation, disclosure, and punishment of those who were involved.

Narek Galstyan also expressed his desire for change not only in the present governmental authorities but the way all government institutions interact with the youth of the Republic. Galstyan stressed that approximately 70-80 percent of the youth believe that they do not have a role or a voice in the political life of the Republic. Yet if the youth desire they can have a real presence in the country. They must act and organize for their rights. As for the government, this high figure of neglect is due to the authorities unwillingness to entrust the youth with significance responsibilities in the Republics

present or future decisions. In order to rectify the reality of impassiveness of the youth the authorities must engage the them with crucial decision making processes, not just insignificant banter.

As for the Social Democrat Hunchakian party, along with the paty's "Sarkis Dkhrouni" student union are actively supporting and participating in the election prospects of the first President of the Republic of Armenia Levon Ter-Petrosian. in February, Galstyan hopes that a Ter-Petrosian win will result in the government of Armenian to address the wishes and needs of the youth of Armenia.

Opposition Paper Hit By Blast

YEREVAN -- An explosive device planted at the entrance to the Yerevan offices of opposition newspaper "Chorror Ishkhanutyun" (Fourth Estate) reportedly went off at around 4:30 am last week, seriously damaging the two entrance doors. Nobody was inside the premises during the blast.

"We did not notice any loss of property," Mher Ghalechian, a "Chorror Ishkhanutyun" journalist, told RFE/RL. "They probably quickly planted the explosive device and left the scene in haste," he said of the attackers.

Ghalechian also said that police officers arrived at the scene later in the morning to conduct forensic tests and look for possible clues. As of late evening the police did not issue any statements in connection with the incident, which could add to rising political tensions ahead of Armenia's presidential election scheduled for February 19.

"Chorror Ishkhanutyun," which is published twice a week, is staunchly supportive of former President Levon Ter-Petrosian and hostile to Armenia's current leaders as well as pro-government and even some opposition leaders. The paper routinely derides them in its articles and trademark cartoons.

The "Chorror Ishkhanutyun" editor, Shogher Matevosian, claimed that her staffers recently received "threats" from Prime Minister Serzh Sarksian's chief bodyguard and driver and a local government chief. Matevosian said the

The entrance to the newspaper offices

bodyguard, known to journalists as Vacho, warned her parliamentary correspondent that Sarkisian supporters are increasingly annoyed by "Chorror Ishkhanutyun" cartoons and that the prime minister may no longer be able to keep them from assaulting her or her colleagues.

Matevosian also claimed that Mher Sedrakian, the controversial mayor of Yerevan's Erebuni district, phoned the paper and swore at one of its employees in response to a derogatory "Chorror Ishkhanutyun" article about him. "So right now I have two suspects, who are not particularly different from each other: Vacho and Mher Sedrakian," she told RFE/RL.

Matevosian is among five pro-Ter-Petrosian activists who were arrested and are now prosecuted for resisting police orders during an October demonstration in Yerevan dispersed by security forces. The activists were released from police custody after Ter-Petrosian's personal intervention.

World Bank Watchdog Group Pressured To Investigate

Continued from page 1

Project (GAP), a Washington-based group that specializes in whistleblower protection and scrutinizes World Bank projects around the world. It urged the bank's Institutional Integrity Department (INT) to launch an official investigation.

The petition to persuade for a full

investigation by World Bank's watchdog organization, the Department of Institutional Integrity (INT), of the alleged World Bank cover up can be found at <http://www.ipetitions.com/petition/FightingWorldBankCorruption>.

Mr. Bruce Tasker's website can be found at <http://better-not-wb-the-wb.blogspot.com>.

**Mikayel Shamdanjian's book,
"The Fatal Night"**

Chankiri is a town located eighty miles northeast of Ankara. This city is remembered as the second slaughter house of Armenian Intellectuals. The group of 150 deportees were sent to Chankiri, after the 71 persons were sent to Ayash prison as stated above. In the group sent to Chankiri there was Mikayel Shamdanjian of Istanbul. He was an intellectual, a newspaper publisher and a teacher. He somehow survived, and after the war, he published in 1919 in Istanbul, his ordeal in a book, titled, "Hay mdink harge yeghernin". It was reprinted in 1965 in Antilius, Lebanon.

This year, we are fortunate that this book has been published, for the first time in English, by the H. and K. Manjikian Publications, in Studio city, California. It is translated from Armenian by Ishkhan Jinbashian, under the title, "The Fatal Night: An eyewitness account of the Extermination of Armenian Intellectuals in 1915". This is the second volume of Manjikian publication devoted to the Genocide. This book is specially useful to the new generation of Armenians, who are interested about the events of the genocide, but who do not know enough Armenian to read an Armenian book. It is also useful to any foreigner who is interested in the Genocide committed by the Turks.

Shamdanjian's story starts, like Nakashian's, on April 24, 1915, by being arrested in Istanbul and deported with other intellectuals by train to Ankara.

He describes the condition in the train, "with the coming of day light, our armed guards become more and more strict, forbidding us to open the windows, get out of the train at station stops, or talk to people outside. We are now in a mobile jail, with our special train spiriting us away to newer and newer horizons and further weighing down on our souls, which only two days ago within the four walls of the gloomy prison, had known how to give wings to our thoughts. (emphasis is mine, S.K.).

When the group of 71 deportees left the train, and went to Ayash, Shamdanjian poses this question to God. "O God, since it is your finger that determines everyone's way, tell us which road our friends are being made to take. Do you really wish the roads of Anatolia to be so treacherous for your Armenian sons".

Shamdanjian's group continues to Ankara, by train, and from there to Chankiri on 42 horse drawn carriages that took about 5 days. This group consisted of 150 deportees. They were not put in any prison, but were told to go and rent homes, and report daily to the local Turkish police. Even though they were not imprisoned, the anxiety of uncertainty of what the future holds for them would easily drive any sane person crazy, specially that news started to filter about the massacres from Ayash prison and general deportation of the Armenians all over Turkey and the hanging of innocent Hnchag leaders in Istanbul. The group in Chankiri were not allowed even to speak with any Armenian of the city. The local people hearing about the newcomers to Chankiri, brought some bedding, and Shamdanjian says that they were not allowed to say even a "thank you" to them.

Of these 150 deportees, 44 persons survived. The rest deported and

From The Book Shelf - Two "Must read" Books "The Fatal Night" And "Ayashi Pandç" Part II

Reviewed by Sarkis Y. Karayan, M.D.

"THE FATAL NIGHT : An Eyewitness account of the Extermination of Armenian Intellectuals in 1915". by Mikayel Shamtachian. 1874-1926. Translated from Armenian by Ishkhan Jinbashian.. H. and K. Manjikian Publication – Genocide Library no.2. Studio City. California 2007, 67 p.

"AYASHI PANDÇ";[The Prison of Ayash] by Dr.Avedis Nakashian . Printed in Aleppo,1930ies.. Reprinted in 1969 in Beirut by Donigian Press, with the title "Yegherni hedkerov: Hay mdavoragannerou tserpagalutiunç yev Ayashi pandç " [On the tracks of the Genocide; the arrest of the Armenian intellectuals and the Ayash prison]. Summary of this book in English is given by Dr.Nakashian, in his autobiographical book, "A Man Who found a Country"(Thomas Crowell Co, New York, 1940) pp. 204- 222.

massacred with the Armenian population of Chankiri.. Of the remaining 106, five persons, including the poet Taniel Varoujan and writer Rupen Sevag were murdered on Oct. 12, 1915 on the road from Chankiri to Ankara, near the village called Tuney. Of the group in Chankiri, 88 Armenian professors, intellectuals , writers were ruthlessly massacred near Beynam , a village located ten miles south of Ankara.

Here I may add that Gomitas Vartabed was first sent to Ayash, and later to Chankiri. Shamdanjian states that they were allowed to have Armenian religious services once a week.

Gomitas Vartabed was set free on May 7, 1915, and returned to Istanbul. A few years ago, in 1995, the Turkish government published an official book, "Armenians in Ottoman Empire, 1915-1920", the book mentioned above.. The telegram signed by Tala'at Pasha to set free Gomitas reads as follows in this book. " Of those Armenians deported to Kengiri, inform the following that they have been granted permission to return to Der-sa'adet: Doctor Vahram Torkumian, Hagop Nergilejian, Garabed Keropian, Zareh Bardizbanian, Puzant Kechian, Yervant Toloyan, Rafael Karagozian and Gomitas Vartabed effendis".

As it is well known, Gomitas Vartabed had a mental breakdown, due to the stress of the deportation, and from which he never recovered completely.

Dar-sa'adet mentioned in the telegram is Istanbul. Literally "house of happiness". What a name for such a city!!!

Shamdanjian was released from Chankiri on June 12, 1915. He wanted to settle in Izmir, but his request was refused, even though his new passport said that he can live anywhere in Turkey. So he settled in the town of Ushak on the advice of an Armenian employ. The town of Ushak is located about 60 miles west of Afion Karahisar. In 1914, it had an Armenian community of 120 families. This community was not deported during the War. At present, Ushak has a Turkish population of about 8,000 persons. I do not think there are any Armenians now living here. (The communities of Istanbul, Kutahya and Izmir were largely free of deportation also).

Shamdanjian lived in Ushak, and worked as a teacher for Armenian students until the end of the war in 1918. He departed to Istanbul in 1919. He wrote his ordeal during deportation in a book titled "Hay mdink Harge Yeghernin" in the same year, and this book was

translated into English this year by Ishkhan Jinbashian, with the title "The Fatal Night". Shamdanjian's book gives a list of the Armenian intellectuals, civic leaders and priests martyred during the genocide. Of course, it is only a partial list of those massacred.

Peter Balakian, the author of the "The Burning Tigris:The Armenian Genocide and the America's Response" page 216, concludes, as follows, his chapter on the ruthless massacre of Armenians that started on April 24, 1915 with the deportation and elimination of Armenian intellectuals. I quote:

"The Young Turk government's extermination of Armenian intellectuals in 1915 was the most extensive episode of its kind in the twentieth century. In many ways it became a paradigm for the silencing of writers by totalitarian governments in the ensuing decades of the century. After April 24 it would be easier to carry out the genocidal program, for many of the most gifted voices of resistance were gone".

Henry Ford considered the study of history bunk or nonsense.. The late British historian A.J.P. Taylor, who taught history all his life, considered that knowing history is of no use. I do not

think Hitler would agree with Ford or professor Taylor. Hitler was a good student of the Young Turks' methods of disposing of people considered undesirable. The way Hitler got rid of Polish intelligentsia is a cat-copy of methods of Young Turks. Although Hitler's criminal record is out of my current article, I will give one example to prove what Balakian was stating in the above quotation. Germany attacked Poland on Sept.1, 1939. The German SS troops lost no time in eliminating the majority of Polish intellectuals. In November 1939, they arrested almost 200 professors and fellows of the Jagiellonian University in the Polish city of Cracow- one of the oldest institutions of higher learning in Europe-and of the Polytechnic, and sent them to Sachsenhausen concentration camp, near Berlin. Many of them died there. None of these professors, like the arrested Armenian intellectuals in 1915, were accused of any crimes. After a few months, in spring of 1940, the Germans launched a massive program-named A-B-Ausserordentliche-Befriedungsaktion (extraordinary pacification action) to exterminate the majority of the Polish intelligentsia.

On another occasion, I will dwell on the elimination of Polish intelligentsia in more detail.

Returning to the book under consideration, "The Fatal Night", Jinbashian's translation reveals that he is a master of the English language and the book can be read and understood easily.

My single objection to the text is that Jinbashian spelled the city that Shamdanjian was deported as "Cankiri". The correct spelling is :Chankiri, or Chankçr [Ch as in Chechnia, ç as u in Armenian. On modern maps, it is put as Turks spell it "Çankýrý" [Ç in Turkish is read as Ch in English].

To conclude, I consider the two books reviewed in this article as a "must read" books for anyone who is interested in the Armenian genocide.

(end)

Hundreds Rally In Gyumri

Continued from page 1

month, the Gyumri municipality asked Armenia's Economic Court to force GALA to remove its transmitter from the facility. The court already ruled on November 26 to freeze Chap's bank accounts and other assets worth the alleged tax shortfall.

GALA's owner and staff reject the criminal case as baseless and link it to their decision to air, as a paid advertisement, Ter-Petrosian's September 21 that contained harsh criticism of Armenia's leadership. Organizers of the demonstration echoed the claim in their speeches.

"All those infringing on our freedom of speech will be punished by law, God and your contempt. That day will come," said Levon Barseghian, chairman of Gyumri's Asparez Press Club.

Artur Sakunts, a human rights campaigner from the nearby town of Vanadzor, expressed hope that the GALA affair will give rise to a broader pro-democracy movement ahead of next February's presidential election. "We won't allow the regime and its lackeys to trample on our right to free speech," he said. "Hands off GALA!"

Not surprisingly, opposition ac-

tivists were also on hand to address the crowd and express their solidarity with GALA. "Today Gyumri has proved that it is the most freedom-loving city in the Republic of Armenia," declared Nikol Pashinian of the pro-Ter-Petrosian Aylentrank movement. "No other city in Armenia has a TV station like GALA," he said, referring to the fact virtually all other Armenian broadcasters are loyal to the government. "What is being done to GALA has a political, legal and moral subtext," said Hovannes Markarian, a Gyumri-based parliamentarian affiliated with the opposition Orinats Yerkir Party.

The STS and the regulatory National Commission on Television and Radio (NCTR) deny any political motives behind the crackdown on GALA. But Gyumri residents who braved a cold weather to attend a rare anti-government rally in their city were unconvinced.

"I have come here to think about the my and my children's future," said one 72-year-old woman. "Isn't it shameful to close down our only TV channel telling the truth?"

"We want GALA to stay on air so that we can feel free," said another protester.

Dr. Richard Hovannisian In Argentina

By Dr. Nelida Boulgourdjian-Tufekjian

Professor Richard Hovannisian was in Buenos Aires, Argentina, from November 20 to 25 to participate in an international conference on genocide and to give a public lecture to the Armenian community. The conference was organized by the Universidad Nacional de Tres de Febrero (UNTREF) on the social aspects of genocide. Invited as a distinguished speaker during the plenary session, Dr. Hovannisian focused on the social and economic causes and consequences of the Armenian Genocide. During his presentation, he noted the progress in the study of the Armenian Genocide since his first publication on the subject, *The Armenian Genocide in Perspective*, an outgrowth of a conference held in Tel Aviv in 1982, which the Turkish government tried to prevent in many ways, including political blackmail. The authors in that volume were mostly Armenian, whereas in the subsequent volumes edited and published by Richard Hovannisian, there has been an increasing number of non-Armenian scholars, and the contents have shifted from primarily description of the genocidal process to analysis and interpretation. For example, his fifth volume on the subject, *The Armenian Genocide: Cultural and Ethical Legacies* (released in November 2007), includes chapters on art, music, cinema, philosophy, literature, and even an essay on historiography by a Turkish scholar. A positive development is that a growing number of post-nationalist Turkish writers feel the need to confront their history, delving into difficult subjects such as the treatment of the native Armenian population in the Ottoman Empire.

During his presentation, Dr. Hovannisian noted that other participants spoke of events that had occurred during their lifetime (Argentina under the military dictatorship; the Balkan conflict and Bosnian massacres; Guatemala; the Holocaust) and therefore spoke with deep feeling, but he explained that the trauma and emotions connected with genocide do not stop with the immediate victims; rather, they are passed down through subse-

quent generations as in the case of the Armenian Genocide. This trauma is compounded by denial or self-imposed amnesia as manifested for decades by Western governments that had failed to fulfill their pledges regarding the punishment of the perpetrators and rehabilitation of the survivors.

Professor Hovannisian reflected on the endeavors to gain worldwide recognition of the Armenian Genocide, recent developments in the United States Congress, and continued efforts of the perpetrator side and deniers to suppress both truth and memory. He also drew attention to popular misconceptions about tolerance in the Ottoman Empire, as the structure of the Ottoman ruling system was based on institutionalized inequality and second-class citizenship. This was reflected both in official and unofficial ways, including collective popular prejudice and aspersions directed toward the Armenian Christian population. Armenian attempts to achieve equality were perceived as a threat to traditional society and therefore as treachery that had to be punished, as demonstrated during the reign of Sultan Abdul Hamid II.

The policies initiated by the Young Turks after 1908 can be seen as a case of social engineering. Their perception was that the greatest threat to the creation of a Turkish nation-state and eastward expansion was the existence of a large Armenian population still living in their historic homeland. The Turkish rulers resolved to eliminate this major obstacle and ultimately all non-Muslims such as the Yezidis, Assyrians, and Greeks and at the same

United States Proposes To Sponsor Exit Poll

Continued from page 1

"They give people more confidence that the election was fair," he said. "The second benefit that they have is that they give a lot of information on who it was that voted in an election, the demographic segments of the population that took part and also try to get to the question of why the people voted the way they did."

Pennington argued that the U.S. government would commission the U.S. International Republican Institute (IRI) to organize the proposed exit poll. He did not specify if the IRI would also do the necessary fieldwork for the poll or outsource the job to Armenian polling organizations.

The IRI has until now relied on one such organization, the Armenian Sociological Association (ASA), in han-

dling U.S.-funded opinion polls held in Armenia. The ASA chairman, Gevorg Poghosian, is reputed to have close ties to the government. Hence, widespread opposition distrust in the findings of those polls relating to the approval ratings of the country's leading politicians and political parties.

Pennington also said that Washington expects the Armenian presidential ballot to be "an improvement" over last May's parliamentary elections. He said an objective and unbiased media coverage of the vote is essential for its freedom and fairness.

"This is also one reason why we are such a strong supporter of Radio Liberty," he said. "Radio Liberty was cited by the OSCE as one of the positive examples in which an electronic media outlet gave voice to opposition and served as a platform for all kinds of different voices in Armenia."

UAF's 145th Airlift Delivers \$6 Million Of Aid To Armenia

GLENDALE -- The United Armenian Fund's 145th airlift arrived in Yerevan on December 15, delivering over \$6 million of humanitarian assistance. The UAF itself collected \$3.8 million of medicines and medical supplies for this flight, donated by AmeriCares (\$2.6 million); the Catholic Medical Mission Board (\$870,000); Health Partners International of Canada (\$175,000); MAP international (\$90,000) and Direct Relief International (\$4,000).

Other organizations which contributed goods for this airlift were: Fund for Armenian Relief (\$2 million); Dr. Stephen Kashian (\$62,000); Dr. Hrair Garabedian (\$40,000); HEROS (\$32,000); Armenia Fund/Project Cure (\$23,000); Armenian American Medical Society of CA (\$23,000); Armenian Missionary Association of America (\$21,000) and The Armenian Relief Society (\$20,000). Also con-

tinued to Turkify all non-Turkish Muslim elements such as the Laz and Kurds. These policies continued during the Kemalist era, as Alawis of the Dersim region and elsewhere were massacred and suppressed. The Turkish government's social engineering continues to this day throughout the Kurdish-populated regions of the country.

Dr. Hovannisian also referred to the economic aspects of genocide that entail the transfer of enormous personal and collective wealth from the victim group to the perpetrator side. The Young Turks were determined to create a Muslim bourgeoisie at the expense of Greek, Armenian, and Jewish traders and merchants. Once again this policy was continued into the Republican period in the discriminatory economic policies imposed on the minority elements, especially during World War II.

Consequently, the Armenian Genocide may be considered a prototype of the evolution of modern ultranationalistic regimes, particularly those driven by an ideology that can rationalize or justify the use of extreme violence in order to defend against a real or imagined enemy or can facilitate the

tributing supplies to this airlift were: Society of Orphaned Armenian Relief (\$19,000); Birthlink of UK (\$17,000); Armenian American Cultural Association (\$15,000); Walter Bandazian (\$9,000) and Konnect9 Organization of UK (\$8,000).

Since its inception in 1989, the UAF has sent \$512 million of humanitarian assistance to Armenia on board 145 airlifts and 1,518 sea containers. The UAF is the collective effort of the Armenian Assembly of America, Armenian General Benevolent Union, Armenian Missionary Association of America, Armenian Relief Society, Diocese of the Armenian Church of America, Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America and The Lincy Foundation.

For more information, contact the UAF office at 1101 North Pacific Avenue, Suite 204, Glendale, CA 91202 or call (818) 241-8900.

implementation of xenophobic agendas. The conference participants and audience expressed their strong appreciation of Hovannisian's presentation.

Professor Richard Hovannisian's second lecture was organized by the Free Chair of Armenian Studies at the Faculty of Philosophy and Letters of the University of Buenos Aires and the Armenian Center (Centro Armenio) and held in the Tekeyan Cultural Center. Before an overflow audience, Hovannisian spoke in Armenian about the current situation of Turkey's Armenian provinces, which he recently visited with his wife, Dr. Vartiter Kotcholosian Hovannisian, who also attended the Buenos Aires conference. He presented a realistic picture of the conditions in these areas and their inhabitants and the pitiful state of neglect and destruction of the marvelous monuments of Armenian architecture, either because of neglect or by malicious acts at the hand of man.

During their visit to Argentina, Richard and Vartiter Hovannisian, together with other conference participants, were honored at a reception hosted in the Armenian Embassy by Ambassador and Mrs. Vladimir Karmirshalyan.

GENERAL CONTRACTOR BID REQUEST

Qualified "B" licensed General Building Contractors are invited to submit a sealed bid on Project E07-22, Module 10.2 to the Burbank-Glendale-Pasadena Airport Authority by 2:05 PM, January 24, 2008. The Work includes, but is not limited to, the following: Installation of new doors, new windows, air conditioning, insulation and correction of some code deficiencies for: thirteen (13) single family residences, one (1) multi-family duplex dwelling (consisting of two units) and five (5) multi-family triplex dwellings (consisting of fifteen units) for a total of thirty (30) units. Bidders may obtain construction documents from the Bob Hope Airport Web Site at bobhopeairport.com under Business Opportunities and are encouraged to do so prior to the mandatory pre-bid conference. All Bidders shall register with the Airport Engineering Department either via web site or in person. Bids submitted by firms who have not registered with Airport Engineering will be considered non-responsive. Two Pre-bid conferences have been scheduled for January 3, 2008 and January 10, 2008, at 10:00 A.M. at the Bob Hope Airport Engineering Offices, 2800 N. Clybourn Ave., Burbank, California. Attendance at one or the other conference is Mandatory.

ԿԱՄԱԴՈՐԱԿԱՆ ԾԱՐԺՈՒՄԸ ԵՒ ՀՆՉԱԿԵԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆԸ

ՄԱՆՈՒԿ ՍՏԵՓԱՆԵԱՆ (Շարունակուածնախորդքիւեն)

Յալտինի է, որ հայ կամաւորական ջոկատների եւ առանձնապէս Անդրանիկի ու նրա մարտիկների առաջին ռազմական գործողութիւնները կովկասեան ճակատում պատկուցին փայլուն յաջողութիւններով։ 1914 թ. Նոյեմբերի 5ին Անդրանիկի ջոկատը, մարտեր մղելով թուրքերի դէմ, նրանցից ազատագրեց Արաւուլ Լեռան առորոտի մօտ գտնուող դիրքերը։ Այդ կապակցութեամբ գեներալ Զերնոգուրովը հեռագրում է կաթողիկոսին, որ Նոյեմբերի 5ի մարտերում Անդրանիկի ջոկատը հանդէս բերեց աննկարագրելի հերոսութիւն։ 1914 թ. Դեկտեմբերի 7ին հայ կամաւորները, յաղթահարեխլով մեծ դժուարութիւններ շարունակեցին իրենց յաղթարշաւը։ Այդ ժամանակ ստացւում է Անդրանիկին ոսկէ սրով պարգևատրելու լուրը։ Ռուսական գեներալները, առաջին հերթին գեներալ Զենոպուլովը, Զերմօրէն շնորհաւորեցին Անդրանիկին այդ բարձր պարգեւին արժանանալու կապակցութեամբ։

1914թ. Դեկտեմբերի 24ին հայ-
կական կամաւորական ջոկատները
ստանում են ընդհանուր նահանջի
հրաման, եւ Անդրանիկի ջոկատը
շարժում է դէպի Խոտուր, իսկ
այնտեղից՝ Զերէ քրտական գիւղը։
Դեկտեմբերի 25ին կամաւորներն
անցնում են Տղմուտ գետը եւ
յաջորդ օրը առաւօտեան համում
Խոյ բնակավայրը։ Այստեղից նրանք
շարժում են դէպի Սելիդ Աւար։
Այնտեղ էին կուտակուած Մալմաս-
տից հասած փախստականներ, որոնց
Անդրանիկը օգնութիւն ցոյց տուեց։
Նա յաջորդութեամբ կատարեց Մակ-
ուի քրտական ցեղացին միութիւն-
ների զինուած ջոկատների յարձա-
կումը կասեցնելու հարամանը, ին-
չը ապահովեց դէպի Զուլֆա տանող
ուուսական զօրքերի նահանջի գծի
անվտանգութիւնը։ 1915 թ. Յուն-
ուարի 3ին գեներալ Զենոպուլովը
հանդիսաւոր պայմաններում Անդ-
րանիկի կրծքին ամրացրեց խիզա-
խութեան համար շնորհուող Գէոր-
գիեւեան խաչը։

ինչպէս Անդրանիկի, այնպէս
էլ հայ կամաւորական միւս գնդերը
թուրք-իրանական ուժերի դէմ
մղուուղ մարտերում ցուցաբերում
էին խիզախութիւն եւ արժանա-
նում էին ուռասական հրամանատա-
րութեան միանգամմայն արժանի
դրուատանքներին:

Խիզախ հայորդիների կողքին
կամաւորական պալքարին ակտիւ-
րէն մամնակցում էին հնչակեաննե-
րը։ Հայրենիքի ազատագրութեան
սուրբ գործին զինուորագրուած
հնչակեան կամաւորներից էր ձեւա-
ւորուել երդ կամաւորական գուն-
դը։

Հնչակեանների Ռումինիայի
կառուցի կողմից հաւաքագրում է
107 կամաւոր, որոնց մէջ էր պա-
տերազմի ժամանակ մարտական
խիզախութիւններով յայտնի դար-
ձած եւ հերոսաբար զոհուած Անդ-
րանիկ Երէցեանը։ ԱՄՆի Ռէյսին
քաղաքում զործող հնչակեան կա-
ռուցի կողմից կամաւորական շարժ-
մանը ցոյց տուած համակողմանի
օգնութեան վերաբերեալ կան բազ-
մաթիւ վկայութիւններ։ Դրանցից
մէկում գրուած է, որ Հնչակեան
կուսակցութեան կամաւորները «գե-
րազանց ցանկութիւն ունեին կոռուլ

Սանուկ Ստեփանեան պատմագիտական լուրջ Վերլուծման կ'ենթարկէ 120 ամեայ Սոցիալ-Դեմոկրատ Յնչակեան Կուսակցութեան ազգային, ընկերային, ազատագրական, հայրենասիրական, միջազգային գործունեութիւնը: Ան իր գնահատութեան համար հիմք ընդունելով՝ նաեւ 1918-ին հայ ժողովուրդի մղած բոլոր բաղդրոջ ճակատամարտերուն անոր բերած անպայմանադրական միասնութիւնը, Մանուկ Ստեփանեան ցոյց կու տայ Սոցիալ-Դեմոկրատ Յնչակեան Կուսակցութեան անխորտակ կամքը, կորովը եւ նուիրուածութիւնը հանդէա իր ժողովուրդին, հայրենիքին եւ անոնց ազգային երազներուն նուիրագործման գործընթացին:

Արդարեւ, շահեկան աշխատասիրութիւն նը, զոր կը յանձնենք մեր ընթերցողներուն ուշադրութեան:

թրքական բռնակալութեան դէմ: Հնկ. Վահան Մօրլեանը պաշտօն ունէր կամաւորներ արձանագրել: Սարքուեցաւ հրապարակային ժողով, հանգանակուեցաւ 1200 տոլլար ու հրապարակաւ կամաւոր արձանագրուեցան քաջակորով Հնչակեան ընկերները հուրաներու եւ խանդավառ ծափերու ներքեւ: Նոյն

իսանդավառութիւնը յառաջացաւ
հետագային կիլիկիոց ճակատը մեկ-
նող կամաւորներու ժամանակ»: 86

Սուխումիի կառույցը ստեղծեց
կամաւորուհիներից կազմուած կար-
միր խաչի խումբ եւ 50 մարդուց
կազմուած մի գորաջոկատ, որը
մարտնչում էր կովկասեան ռազմա-
ճակատում: Հնչակեանների՝ թրամ-
սայում զործող կառույցը հաւա-
քագրեց քառասուն կամաւորների,
որոնք Գուրգէն թահմազեանի
առաջնորդութեամբ թրանսական
բանակի շարքերում եւրոպական
ռազմաճակատներում կուռում էին
գերմանացիների եւ նրանց դաշնա-
կիցների դէմ: Արեւմտեան Հայաս-
տանից Արեւելեան Հայաստան զաղ-
թած հնչակեանների մի խումբ
անցաւ Անդրանիկի ղեկավարու-
թեամբ մարտնչող 1ին կամաւորա-
կան խմբի շարքերը:

զամ լութիր շարքութիւնը.
ԱՄՆի հնչակեանները եւս ակտիւ գործունէութիւն ծաւալեցին մասնակցելու կամաւորական շարժմանը: Կուսակցութեան հաւատաւոր անդամ, յետագայում նաեւ Հնչակեան ջոկատի հրամանատար՝

U.S. Steel 1010 L51

ըլլայ. Ընդհակառակը՝ ներկայ համերաշխութիւնը հացի խնդիրը է. Եթէ մեր ընկերները չմիրճուէն համերաշխութեան մէջ, Ամերիկայի Հնչակեան շրջանակը ի վիճակի էր մինչեւ 50,000 տողար հանգանակելու, որովհետեւ չէզոք ժողովուրդի համակրութիւնը մեզ հետ է ներկայիս: Վերջապէս Գործադրի Յանձնախումբը իր այդ անխոհեծքայով կենդանութիւն պիտի տայ Վերակազմեալներուն եւ Դաշնակցութեան, որոնց պիտի ազատէ անկումէ, որ այս վեց տարուաց ընթացքում ժէօն-թուրքերի ձեռք գործիք ծառայեցին, ամբողջ Հայ կեանքը փոթորկեցին եւ այդ համերաշխութեան «Հնորհիւ» մեր բոլոր ընկերների մէջ թուլութիւն յառաջ եկած է, լքումի մատնելով մասնածիւղերը: Ընդունեցէք ընկերական սիրալիր բարեւներու Մ. Պանդուխտ» 88

Ակտիւրէն մասնակցելով կամաւորական շարժմանը, Պանդուխտը գլխաւորում է ամերիկահայ կամաւորների առաջին խումբը, որը 1915 թուականի Մարտի 12ին հասնում է Կովկաս: 89 Գլխաւորելով ամերիկեան Քերվի քաղաքի հնչակեան մասնաճիւղի կողմից կազմուած 28 կամաւորներին՝ Պանդուխտը մեկնում է Կովկաս եւ ակտիւրէն կուուի մէջ մտնում Կովկասեան ռազմաճակատում:

Կամաւորական շարժմանը
յատկապէս ակտիւօրէն օժանդակե-
ցին Պուրկարիայում գործող հնչակ-
եան կառուցները: Բազմաթիւ պու-
կարահայ կամաւորներ Պուլկար-
իայից անցան Պուխարեստ (Ռու-
մինիա), որտեղից էլ դարձեալ
հնչակեան կառուցների նիւթական
օժանդակութեամք, ճանապարհուե-
ցին Կովկաս:

Կամաւորական շարժմանը մեծ
եռանդով գօրավիզ եղաւ ռումինա-
հայութիւնը: Տեսնելով Ռուսաս-
տանին եւ նրա դաշնակիցներին
ամէն կերպ գօրավիզ լինելու ռու-
մինահայութեան պատրաստակա-
մութիւնը, Ռումինիայի ռուսական
դեսպանը աջակցեց եւ արտօնու-
թիւն շնորհեց հնչակեաններին, որ-
պէսզի նրանք կազմեն կամաւորա-
կան խմբեր եւ ուղարկեն կովկաս-
եան ռազմաճակատ: 1915 թ. սկզբնե-
րի տուեալներով միայն Ռումին-
իայից եւ Պուլկարիայից Կովկաս
ուղարկուած կամաւորների թիւը
համար էր մօտաւորապէս 850ի:
90

Կամաւորական շարժման ժամանակ Թիֆլիսը դարձել էր կամաւորների հաւաքագրման եւ կազմակերպման հիմնական դարբնոցը։ Հնչակեանների բոլոր կառուցներն իրենց ամբողջ եռանդով ու նուիրումով ոչ մի ջանք չէին խնայում կամաւորական շարժմանը զօրակցելու գործում։ Այդ շարժումը կազմակերպելու եւ զօրացնելու հարցերն էր շօշափում 1915 թ. Յունիսին Թիֆլիսում կայացած հնչակեանների միջջրջանային ժողովը։ Ժողովի աշխատանքներին անդրադարձել է Ս. Սապահ-Գիւլեանը՝ 1915 թ. Յուլիսի 7ին Գահիրէից գրուած իր նամակի մէջ. «Պարսկաստանի մասնածիւղերը խորհրդաժողով են կազմել, լազոյին պատգամանաւոր են ուղարկել, նա եկել է

Թիֆլիսի մէջ ժողով են կազմել - պատգամաւորներ են եկել Պարուեհը, Իջմիածնիհը, Երեւանիհը.

ԿԱՄԱՒՈՐԱԿԱՆ ՇԱՐԺՈՒՄԸ ԵՒ

Ծարունակուած էջ 13-ին

Կարսից, Նախիջեւանից եւ այլն, 32
հոգի, եւ ժողով են կազմել, ԿԱՄԱ-
ԻՈՐԱԿԱՆ խնդիրները հաստատ
հիմունքների վրայ դրել, ընտրել
են կեդրոնական ՎԱՐԻՉ ԿՈՎԿԱ-
ՍԻ, ու Կեդրոնի իրաւունքով գոր-
ծերը վարում են»: 91

Թիֆլիսում գործող ՄԴԿ կամ մատորների խնդիրներով զբաղուող Գործադիր մարմինը գլխաւորում էր նույիրեալ հնչակեան Յարութիւն Գասպարեանը (Արտեմիս): Նրա հակողոթեամբ հաւաքագրուած հնչակեան կամացաւորներն անցնուած էին զինավարժութիւնների, մարզումների կարճատես փորձաշրջան, որից յետոյ խումբ-խումբ ուղարկւում էին ուազածակատ:

Թիվ կազմում գործող Ազգային
բիւրոն իր ձեռքբերում էր կենտրո-
նացքել կամաւորական շարժման
ամբողջ ղեկավարումն ու դրա
կազմակերպման աշխատանքը: Բիւ-
րոյում գլխաւորապէս եղանակ էին
ստեղծում դաշնակցական գործիչ-
ները: Այս հանգամանքը որոշակի
դժգոութիւն է առաջացնում հայ
հասարակութեան շրջանում: 1916
թ' Մարտին ուամկավարների, վե-
րակազմեալ հնչակեանների եւ Ս.
Դ. Հնչակեանների ներկայացուցիչ-
ները ստեղծում են մի պատուիրա-
կութիւն, որը հանդիպում է Ազգա-
յին բիւրոյի ներկայացուցիչների
հետ: ՍԴՀԿի կողմից այդ հանդիպ-
մանը մասնակցում էր Յակոբ Ղա-
զարեանը (Լազօ): Պատուիրակներն
առաջարկում են, որ Ազգային բիւ-
րոյի ղեկավար մարմիններում տե-
ղեր ունենան ոչ միայն դաշնակցա-
կանները, այլև բոլոր կուսակցու-
թիւնները եւ այդ ժամանակ հայ
հասարակայնութեան շրջանում մեծ
մասսայականութիւն վայելող «Գա-
ղափար», «Մշակ», «Վան-Տոսպ»,
«Հորիզոն» թրեթերի ներկայա-
ցուցիչները: Այդ առաջարկը չի
ընդունուում:

Հնչակեանների թիփլիսի գործադպիր մարմնի անունից Բագրատ Սիւնիքը այցելում է Ազգային բիւրո: Նա մատնանշում է, որ կամաւորական շարժման ղեկավարման մէջ առկայ է Կուսակցական խորականութիւն: Սիւնիքն, անշուշտ, ակնարկում էր Ազգային բիւրոյի ղեկը հիմնականում իր ձեռքում կենտրոնացրած ՀՅԴ-ին, նրա վարած քաղաքականութիւնը: Նա տեղեկացնում է, որ ՄԴՀԿ-ն վճռել է իր ուժերով եւ իր անդամներով ձեւալորել կամաւորական գունդ, պահանջ է ներկայացնում Ազգային բիւրոյին, որպէսզի նա արտասահ-

մանից սոտացուած միջոցներից որոշ մասը տրամադրի գորամիաւորման ստեղծմանը։ Փորձելով հիմնաւորել, որ իրենք իրաւասու չեն ֆինանսաւորել կուսակցական նախաձեռնութիւններ, Ազգային բիւրոն մերժում է այդ առաջարկը։

Սակացն հնչակեանները չեն յուսահատում: Նոր զօրամիաւորումը ձեւաւորում է միայն հնչակեանների հաւաքած միջոցներով եւ կրում է նրա գունդ անունը: Հնչակեան կամաւորների պատասխանատու Արտեմիսի օգնականներն էին Սարգիս Սարգսեանը (Սաթէոս Սարգսեանը (Փարամազի եղբայրը) եւ Հաջի Նազիքը, որոնք հնչակեան կամաւորներին փոքրաթիւ խմբերով ուղարկում են ռազմաճակատ: 1915 թ. Ամերիկայից եկած մօտ 350 կամաւոր՝ Պանդուխտի գլխաւորութեամբ մեկնում են Կարս եւ

սկսում են զբաղուել զինավարժութիւններով:

մադրել «Ամերիկայի Ազգային Պաշտպանութեան Յանձնախմբի» կողմից հնչակեան կամաւորների համար ուղարկած 1500 տոլարը: «Կարեւոր եմ համարում յայտնել Ձեզ, նշում էր նա, որ Հնչակեան հազար կամաւորներից բաղկացած 6րդ հայկական կամաւորական տրուժինայից հրամանատարն է ուղարկի սպայ հայազգի Յովհաննէս Զանփոլատեանը, որի օգնականն է Ամերիկայից եկած գործիչ Մ. Պանդուխտը, որոնք ճանչցուած եւ հաստատուած են ինչպէս ուղարկան սպայակոյտի, նոյնպէս եւ կուսակցութեան կողմից»: 92 6րդ զնդի գինուորներից մէկը՝ Արամ Չորպածեանը, իր յուշերում գրել է «Երբ Ամերիկայի կամաւորական խումբը Զ. գունդ կոչուեցաւ, այդ օրերուն մեր զնդապետը ընկ. Պանդուխտն էր: Յետազային, ինծի անծանօթ պատճառներով, ուրիշ հրամանատարներու միջոցով սկսանք մարզուիլ: Պանդուխտը շատ սիրուած եւ կորովի զնդապետ էր»: 93 6րդ զնդի կազմի թուաքանակի վերաբերեալ ճշգրիտ տեղեկութիւններ չեն պահպանուել: Ա. Կիտուրը «Պատմութիւն Ս. Դ. Հնչակեան կուսակցութեան» գրքում գրում է, որ գունդը բաղկացած էր 1500 կամաւորներից: 94 Այս առու-

մով մէկ տուեալ կաց 1915 թ. Մայիսի 13ին կաթողիկոս դիւանին ուղղուած «Մշակ»ի խմբագիր Համբարձում Առաքելեանի նամակում։ Նրանում նշուած է, որ հնչակեան երդ գնդի մէջ կան, ոչ միայն հնչակեաններ այլ նաև ոչ կուսակցական կամաւորներ։ 95 Հնչակեան երդ գնդի նկատմամբ զարմանք է առաջացնում Սիմոն Վրացեանի վերաբերմունքը։ Նա 1915 թ. Դեկտեմբերի 20ին Ամերիկայի իր բարեկամներից մէկին ուղղուած նամակի մէջ գորում էր, որ երդ գնդում խառնաշփոթ վիճակ է տիրում։ 96 Այնուհետեւ նա յայտնում է, թէ «Պանդուխոն իր մարդոց հետ հեռացուցած են եւ նորին կանչած են Զանփոլատեանը»։ 97 Փաստերի ուսումնասիրութիւնները վկացում են, որ Պանդուխտը երբեք չի հեռացել իր գնդից նաև յետագայում, երբ գունդը ղեկավարում էր Գրիգոր Աւշարեանը։

Գրիգոր Աւշարեանը նշանաւոր ռազմական գործիչ էր: Աւարտել է Կազանի ռազմական ուսումնարանը; 24 տարեկան նա արդէն հնչակեան երդ գնդի հրամատարն էր: պարզեւատրուել է Գէորգիեւեան ոսկէ սրով: Զոհուել է ռազմաճակացը՝ 1915 թ.: 98

Սուշի ազատագրման մարտերին։
Դազմաճակատում ցուցաբե-
րած քաջութեան համար Հայկ
Բժշկեանը պարգևեատրուել է Գէ-
որգիկեան խաչ երկու եւ Սուլբ

ՀՆՁԱԿԵԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆԸ

Անսա շքանշաններով ու մետալներով: 99 1916 թ. նշանակուել է հայկական պահեստացին մարտական ջոկատների պետ: Իուսաստանում քաղաքացիական պատերազմի ժամանակ զլիխաւորել է խոչընդունակ միաւորությունը: 1937 թ. անհիմն բռնադատուել է, զնդակահարուել, յետ մահու արդարացուել: 100

Ուզգմանակատից իր բարեկամ Մելքոնին 1915 թ. Ապրիլի 11ին ուղարկած նամակում Հ. Բժշկեանը գրում է. «Մի մեղադրէք ինձ սիրելի ընկեր Մելքոն, Ձեր արեւով երդում եմ մի րոպէ անգամ ժամանակ չեմ ունենում ազատ շունչ քաշելու, երեւակայեցէք իմ դրութիւնը՝ թէ՛ շտապիկառավարիչ եմ, թէ՛ ատրայադիհրամանատար, թէ՛ քարտուղար, թէ՛ բանակի հաշուապահ, թէ՛ հարիւրակի հարիւրապետ եւ թէ բոլոր գործերի հսկող, ահա թէ ինչն է պատճառը, որ չեմ կարողանում Ձեզ հետ նամակագրուել: Ամէն օր հրացանաձգարան ենք գնում եւ Ղարսի մթնոլորտը դղրդացնում հնչակեան ուազմի երգերով: Շատ ուրախալի տեսարան է, ընկեր Մելքոն, երբ մօտ 600 հնչակեան զինուորներ միտարազյալ ամրոցուած անցնում ենք քաղաքի փողոցներից «Հեռաւոր երգերով» թնդացնելով: Տեմնելէ պէտք: Այժմ պարզ ճակատով, հնչակեան դրօշը պարզած կատարում ենք մեր պարտքը եւ զարմացնում մարդկանց թէ ինչպէս մենք քաղցած, տկլոր եւ անփող բանակ կազմեցինք ահռելի ու չափազանց օրինակելի»: 101

Պատերազմի ընթացքում
Հնչակեան երդ գունդը դառնում է
Պարագովի գլխաւորած ուստական
մի զօրամասի առաջապահը, որը
1915 թ. գարնանը Ալեքսանդրա-
պոլից մեկնում է Կարս: Այստեղ
Առաքելոց եկեղեցու մէջ տեղի է
ունենում գնդի երդման արարո-
ղութիւնը: Որոշ ժամանակ անց
գունդը Կարսից Բասենի դաշտով
ուղեւորում է Էրզրում: Ղարա-
ղութ, Բաշ, Ջըլըգան գիւղերը
անցնելուց յետոյ գունդը 1915 թ.
Ապրիլին առաջին անգամ մարտի
մէջ է մտնում թրքական ուժերի
դէմ: Դրանից յետոյ գնդին սպա-
սում էին բազմաթիւ դաժան մար-
տեր: Յատկապէս գնդի համար շատ
դաժան բնոյթ կրեցին Բոնաշէնի,
Տեկերի, Քեռքդաղի, Ջորագիւղի,
Խսմերի, Բոնակապանի, Վաթոքի,
Հէռպէքդաղի, Բագաւուճի,
Մաժախաթունի, Թութախի,
Այգեպայի մարտերը: 102

Հ. Բժշկեանը հետեւեալ կերպ
է պատկերել 1915 թ. Ցունիսի 22ին
վերին Բասենի հովտում թուրք-
քրտական ուժերի դէմ տեղի
ունեցած մարտը: «Համիտեան
հեծեալների հինգ հարիւրական
Գզլդաղ սարի ստորոտից
յանկարծակի սլացան մեզ վրայ:
Քառամտրոփ արշաւով նրանք
շրջանցեցին մեր թեւը: Դրութիւն
աւելի բարդացաւ: Մէկ ելք կար
նահանջել: Բայց այստեղ ծխի եւ
փոշու քուլաների մէջ մենք տեսանք
Աւշարեանին: Մէկ շղթաից միւսը
վազելով, նա հանգստացնում եւ
քաջալերում էր զինուորներին: Եի
նրանք շարունակում էին կրակել
չնայած ծխի ու փոշու մէջ ոչինչ
չին տեսնում: Աւշարեանը տեղից
տեղ վազելով հրամաններ էր
արձակում, գոռում էր, յորդորում,
ձեռքերով ցոյց էր տալիս թշնամուն

« Հեծեալների կողմը եւ կրկնում.
« Փախչում են, փախչում,
սիրելիներս, խիեցէք նրանց: Դէ,
մէկ էլ տեսէք, արդէն փախան:
Աւշարեանը դիմեց ինձ, «Եթէ
վերքերդ թոյլ են տալիս, վերցրու
աջ թեւի հրամանատարութիւնը...»:
Ապա ձիու վրայից իջաւ ցած, մենք
գրկախառնուեցինք: Ես ձախ թեւում
կը լինեմ, իսկ դու աջ թեւում: Տես,
Հայկ, զգուշ եղիր...»: Անցաւ տասը
ըստիք եւ մարտի դաշտը դժոխքի
վերածուեցաւ: «Ուռա» ու «Ալլահ»
բացականչութիւնները միաձուլում
էին հրանոթների որոտի հետ եւ¹
խլանում արկերի պայմիւնների
ահաւոր դղրդիւնից: Վայնասուն,
դղրդիւն, փոշի, ծուխ. մեր
կրակոցները հնձում էին թուրքերին,
բայց նրանք գալիս ու գալիս էին,
նետուում առաջ: Երկրորդ վաշտի
վիճակը օրհասական էր դառնում:
Մահը անողոքաբար հնձում էր մեր
ընկերներին, բայց հրամայուած էր
աննահանջ դիմադրել: Եւ մենք,
հասկանալով այդ հրամանի ողջ
անհարաժեշտութիւնն ու
կարեւորութիւնը, շարունակում
էինք դիմադրութիւնը»: 103

Հետաքրքրական է նաև Հ.
Բժշկեամի կողմից մէկ ուրիշ մարտի
նկարագրութիւնը. «500 քայլ, 400
քայլ, 300 քայլ բղաւում էի ես
ամբողջ ձախովս՝ տեսնելով
թշնամու հետպհետ մօտենալը: Զրդ
վաշտի համազարկերը հետպհետէ
նուազում էին, եւ դառնալով չորս
կողմս ես սարսափով նկատեցի, որ
զօրաշղթան շատ է նօսրացել, իսկ
թուրքերն առանց ուշք դարձնելու
իրենց տուած անհաշիւ զոհերին,
զալիս էին ու զալիս: Ես յոյս
կորցրել էի բոլորովին: Վերջին
անգամ հաւաքելով ուժերս,
բղաւեցի, Դիր նշանացուց 200 քայլ,
անդադար կրակ, զարկ»:

Հենց այդ վայրկեանին էր,
երբ առաջապահ զօրաշղթացի առաջ
մխացող ատրճանակը ձեռքին երե-
ւաց Աւշարեանը:

- Ձեզ մատաղ քաջերս, մի
վախեցէք, այստեղ եմ, առաջ քա-
ջերս, առաջ ուռուա...
Չորրորդ հարիւրակը, ոգե-
ւորուած իրենց հրամանարի հե-
րոսութեամբ, յաղթական ուռուայով
առաջ խոյացաւ դէպի թշնամին:
Նրանց հետեւեց Ա. հարիւրակը,
որը Նմանապէս դիրքերից դուրս
ցատկելով վագեց դէպի թշնամին:
Այդ ըոտպէին Հրդ հարիւրակը եւս,
թողնելով դիրքերը յարձակման
դիմեց, իսկ Յրդ հարիւրակը շեշ-
տակի համազարկերով սկսեց կրա-
կի մէջ առնել թշնամուն, որը
տեսնելով հակացարձակումն սկսեց
ուկան մէջ մէջ...:

դիրքեր փնտռել:
Մենք բոլորս էլ կատաղել
էինք, զազանացել ինչպէս վագրը,
եւ վայ վիրաւոր կամ կենդանի
թշնամուն, որը ճանապարհին հան-
դիպուժ էր մեզ: Գթութեան ոչ մի
նշոյլ: Թանկագին ընկերների կո-
ռուան ասանմէն էր մեռ կոչ օռո՞ց

բուստն սպամել էր սեր կրծքում
մեր խիղճն ու սիրտը:
Բայց թշնամիները չդիմա-
ցան, եւ երբ մենք մօտեցել էինք
նրանց, ու մնացել էր միայն 100
քայլ, որպէսզի սուխնամարտի դի-
մէինք կամ թէ ձեռքերով միմեանց
խեղէինք, նրանք փախան խայ-
տառակ եւ ամօթալի նահանջով...»:
104

նրդ գմղի համար արքակիլի
ծանր մարտեր տեղի ունեցան 1915
թ. Յունիսի 22ին: Շարեան գետի

ԵՐԱԺՏԱԿԱՆ

ԱՐՄԻՆԵ ՂՈՒՂՅԵԱՆԻ ԵՐԿՈՒ ԵՐԱԺՇՏԱԶԱՏՈՐՆԵՐՈՒՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆՑ ԱՌԹԻՒ

ԵՐԱԺՏԱԳԵՏ ԳԻՐԳՈՐ ՓԻՖԵՃԵԱՆ

Սեպտեմբեր 22, 2007ին, կոժի-
տասի Անուան Պետական Երաժշտա-
նոցի հրատարակչական բաժնի տնօ-
րէնուհին՝ երաժշտագիտուհի Տիկ.
Գոհար Շափոյեանի հրատէրով տի-
կինս ու ես հիւրը եղանք ազգային
երախտաւորեալ, անմահանուն դե-
րասան՝ Մհեր Մկրտչեանի նոր թա-
նագարանը այցելութեան գացող
խումբին: Թանգարանը կը գտնուէր
դիւրիի մէջ:

Ցիրակի հանձարեղ դերասանի
կեանքին ու գործունէութեան մա-
սին հարուստ տեղեկութիւններու
մատուցմածք, ինչական նաեւ առինք-
նող ու հիացում պատճառող ներկա-
յացուած նկարներով ու առարկանե-
րով ապրեցանք ու վայելեցինք վար-
պետէն յիշատակ մնացած իր ար-
ռեանու ու նշխարները:

Պատմական ու արժէքաւոր այս
ճամբորդութեան ընթացքին, այլ
չիւրերէն մին, Գերմանիոյ «Հայ
Ակադեմիականների Միութիւն»ին
նախագահը՝ Պրո. Ազատ Օրդու-
խանեան մակագրելով հետեւեալ եր-
կու երաժշտահատորները, զորս իր
միութեան պատուէրով նոր լոյս
տեսած էին երաժշտանոցի հրատա-
րակչատունէն, յանձնեց ինձի:

1. Արմինէ Ղուլյեանի «Խոհեր
Յանձնած Դաշնամուրին» (Բիէսներ
դաշնամուրի համար):

2. Արմինէ Ղուլյեանի «Վէրք
Հայաստանի» - 1988 (Նախերգանք
սիմֆոնիք նուագախմբի համար):

Առաջինը ըլլալով դաշնակի
համար գրուած մանրանուազներ եւ
յատկապէս ալ պատանեկան տարիքի
յատուկ մանկավարժական դիտու-
մով, ի բաց առեալ վերջի երկու
գործերէն, ուղեցի խօսիլ առաւելա-
րար այս գրքի մասին, քանի որ ան
ուղուած էնոր սերունդի դաշնակով
հետաքրորդողներուն: Այսինքն ժո-
ղովուրդի լայն զանգուածին:

Իսկ, երկրորդ գիրքը, համու-
թային-նուագարանային հոգեցունց
երկ մը՝ յօրինուած 1988 Դեկտեմբե-
րի ահաւոր երկրաշարժի առիթով,
թէեւ առաջին անգամ ըլլալով կը
տպուի ու կը հրատարակուի, սա-
կայն ան արդէն իսկ մէծ յաջողու-
թիւններով կատարուած է հայրենի-
քի, ֆրանսայի, Աւստրալիոյ եւ Գեր-
մանիոյ մէջ:

Տրուած ըլլալով որ այս հասո-
րը ուղուած է ժողովուրդի շատ
փոքր շրջանակի մը, խճափարներու
կամ դեկափարներու, պիտի բաւա-
րուուի միայն անոնց ուշադրու-

Թեանը յանձնելով այս հրատարա-
կաւութիւնը, որպէսզի զայն ունենան
իրենց կատարողական երկու ցանկին
վրայ:

Դաշնակահար-կոմպոզիտոր Ա.
Ղուլյեանի դաշնակի գործերուն
հասորը կու գայ լրացնելու այնքան
պահաջ զգացուող, երիտասարդնե-
րու մակարդակին յատուկ, դաշնա-
մուրացին գրականութեան պակաս
մը:

Ուրեմն, խօսելով Արմինէ Պու-
լյեանի «Խոհեր Յանձնած Դաշնա-
մուրին» երաժշտահատորի մասին,
կ'ուզեմ անմիջապէս յիշել գրքին
ճաշակաւոր եւ հրապուրիչ կերպով
պատրաստոած կողքը, ուր անուննե-
րու հետ գետերուած էնաեւ հեղինա-
կին՝ Ղուլյեանի ժապուազէմ նկարը,
ինչպէս նաեւ զրքին մաքուր եւ
յատակ տպագրութիւնը եւ վերջա-
պէս բարձրորակ թուղթի գործա-
ծութեամբ գրքին տրուած հարուստ
երեւութը:

Գիրքը կը բաղկանայ 40 էջերէ,
որոնցմէ նը տեղիքներ են, իսկ 5-38
էջերը կ'ընդգրկն 18 մանրանուագ-
ներ:

Երկերու անուններէն կարելի է
ներթափանցել հեղինակին ներաշ-
խարհը. ինչպէս, «Դատերս...», «Որ-
դուս...», «Մայրիկիս...» եւալյն: Ու
այսպէս, եթէ առաջին երկին՝
«Դատերս՝ Մարիետա Զարվաղատ-
եանին»ին մէջ թախիծ կայ, երկ-
րորդ երկին՝ «Որդուս՝ Ազատին»՝
ին մէջ անհանգստութիւն եւ տագ-
նապ կայ գործածութեամբ շեշտ-
ուած սինքոբներու:

3. «Մայրիկիս՝ Ռոզա Հայրա-
պետեանին». Այս կտորին մէջ հեղի-
նակը յաջողած է ժամանակի տրա-

մարիկ զգացողութիւնը դրսեւորել:
Աջ ձեռքի ութեւակալին (octave)՝
թոխքներու եւ կիսաձայններու կի-
րառութեամբ առաւել եւս շեշտուած
լարուածութեան հետեւող փոքրա-
լար (minor): Հաջողութիւնը ընդգ-
ծած է գործին թախծութիւնը:

4. «Մայրիկիս Երգը». Հան-
գիստ եւ խաղաղ D փոքրալարով
սկսող գործը 11րդ հասուածին կը
փոխէ իր ձայնակալքը անցնելով D
մեծալարին, սակայն շնորհի կիսա-
ձայններու զուգակցումին կը ստանայ
փոքրալարային երանգ: Եթէ ուզեմ
քիչ մը աւելի խորացումով ներկա-
յացնել այս մասը պիտի ըսեմ, Հուլյեանը
գեղեցիկ հարամտու-
թեամբ գործածած է մեղեղիական
կշութային կաղապարներու (form)
օգտագործում, ինչպէս, 2րդ հատա-
ծը առաջին հասուածին կշութայ-
ին նմանակն է: Իսկ 3-4րդ հատածն
երուն կշութային պատկերը կը
կրկնուի վեց անգամ, նոյնիսկ երբ D
փոքրալարէն կ'անցնի D մեծալա-
րային մասին: Յաջորդող բաժնին
մէջ կը տեսնենք հեղինակին հար-
տարութիւններէն այլ երես մը եւս,
ուր ան աջ ձեռքին տալէ յետոյ
ստեղնաշարի թաւ եւ սուր ոստում-
նային հնչիւններով ձեռք ձգուած
այլ գունաւորում, 27րդ հատածէն
մինչեւ աւարտական վեց հատածնե-
րը 16րդական ստակվարումներուն
կիրառութեամբ արագացնելով մե-
ղեղային հոսքն ու անոր ընկերացող
ձախ ձեռքի առ հասարակ մինքուրա-
յին կուռ դաշնակներով անհանգս-
տութեան վիճակ արտացյալելով կը
հակադրուի սկիզբի հանդարտ եւ
խաղաղ նկարագրին: Եւ վերջապէս
գործը կ'աւարտի վերոյիշեալ մե-
ղեղիի կշութային կաղապարի G
փոքրալարի երկարած տարբերա-
կումովը:

5. «Փաթիւների Պար». Ղուլյ-
եան այս մանրապատկերը իրագոր-
ծած է ութեւորդակակներու եւ
քառորդներու կշութային պատ-
կերներով, առաստ թոփչքներով եւ
ձախ ձեռքին յատուկ սինքոբային
անցքերով:

6. «Սատանի ծուտը Սնդու-
կից». Նախան նուագման անցնիլը,
եթէ դաշնակահարը պահ մը պատ-
կերացնէ նշուած խաղալիքը ուր
բացուելով մնդուկին, տուփին կա-
փարիչը յանկարծ ծպիտը դէմքին
դուրս կը ցատկէ սատանային ձա-
գուկը: Ոչ միան շատ աւելի դիւ-
րութեամբ պիտի կարենաց ըմբռնել
միտ բանին եւ իւրացնել զայն, ոչ
միայն հեշտութեամբ պիտի տեսնէ
անոր գիտարուեստական պահանջ-
ները, այլ պիտի կարողանայ կատա-
րել ու մեկնաբանել երկը առաւել
ճշգութեամբ:

Առատ մեղեղայնութեամբ յա-
գեցած գործ է այս, որ կը սկսի

տիրապետող ձայնէն ստակկատնե-
րով եւ շեշտուած հնչիւններով որոնք
կը պատկերացնեն սատանային ճու-
տիկը, որմէ յետոյ մեղեղին կ'անցնի
հիմաձայնին: Նշման արժանի է
նաև մանրախաղներու (trill) գործա-
ծութիւնը շեշտուու համար սատա-
նայի ճուտիկին վառվուուն նկարագի-
րը:

7. «Զինուորիկների Խաղ». Այս
կտորը կը սկսի բնոյիթով, որ 9րդ
հատածին կը փոխուի անցնելով
անոր յարաբերական C փոքրալարի
մէջ սաւլով անոր նոր ու այլ երանգ,
որմէ յետոյ վերադառնալով C մեծա-
լարին կ'աւարտի գործը խրիստ
բնոյիթով:

8. «Ուրախ Գորաբը». Կը սկսի
C մեծալարի մէջ 2/4 ասմանակով
(meter) եւ գորտին ոստումները
արտայայտող շեշտուած հնչիւնային
թոփչքներով: Legato-ներու եւ սատկ-
կատուներու զուգակցութիւններով,
թափանցիկ դաշնաւորումով, պարզ
ու սեղմ միջոցներով հեղինակը
հասած է գորտին բնոյիթը նկարագ-
րեու լազու արտայատչութեան:

9. «Մանկութեան Խաղալիք».
փոքրալարային հնչողութեամբ այս
երազկոտ կտորով Ղուլյեան կը
նկարագիք իր մանկութեան յիշո-
ղութիւնները: Այստեղ օգտագործ-
ուած են «ր» եւ «f» արտայայտու-
թիւններ, որոնք երկին ստուած են
մեղեղային երանգաւորումները:

10. «Աշնանային Խոհեր». D
փոքրալարով հնչող գործը ուն ի
տիրապէմ նկարագիք: Միջին, զար-
գացման մասը հնչեցնելով մեծալա-
րային երանգի մէջ, հեղինակը կա-
րողացած է կշութային կառուցի
փոփոխումով ալ խորացնել գործին
ուժականութիւնը:

11. «Ամառային Անձրեւ». Այս
կտորը եւս մեծալար-փոքրալար նկա-
րագիք ունի: Տեղ-տեղ մեղեղին աջ
ձեռքէն անցնելով ձախ ձեռքին գոր-
ծած է ութեւորդակակներու եւ
քառորդներու կշութային պատ-
կերներով, առաստ թոփչքներով եւ
ձախ ձեռքին յատուկ սինքոբային
անցքերով:

12. «Կար

ԿԱՍԱԽՈՐԱԿԱՆ ՇԱՐԺՈՒՄԸ ԵՒ ՔՆՉԱԿԵԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆԸ

Շարութակուածէջ 14-էն

ափերի մօտ ծաւալուած մարտի ժամանակ հերոսի մահով ընկաւ գնդի անձնազոհ հրամանատար Գրիգոր Աւշարեանը: Դրանից յետոյ գնդի հրամանատարի պաշտօնը ստամում է Հ. Բժշկեանը:

Շուտով գունդը ոռուական զօրքերի տրամադրութեան տակ է թողում իր ազատազրած տարածքները եւ վերակազմաւորման ու հանգատի նպատակներով փոքրածաւալ նահանջ է իրականացնում: Կարճատեև դադար առնելուց յետոյ գնդի մարտիկները նոր եռանդով վերսկում են մարտական դրծողութիւնները: Դիմելով յարձակման, գունդն ազատագրում է Դաւեկ, Ալպեղա, Զադ, Ճանպախ բնակավայրերը: Գնդի փայլուն վճռական դրծողութիւնների շնորհիւ Ալաշկերտի հովտի մեծ մասը եւ Բասենի ամբողջ դաշտը ազատագրում են թուրքերից: Դրանից յետոյ որոշ ժամանակ ուզմածակատում յաջողութիւնը ուղեկցում է թուրքերին: Հակայարձակման դիմելով՝ թուրքերը Նոյեմբերի 10ին գրաւում են Քիոփրի-Քէոյ բնակավայրը: Թրքական 11րդ բանակը, որը համալրումներ էր ստացել, կասեցնելով ուռասկան զօրքերի եւ հայ կամաւորական զօրամասերի առաջխառացումները, հասնում է յաջողութիւնների: Բայց այդ հանգամանքը ամենեւին էլ չի կոտրում հայկական եւ ոռուական ուժերի մարտական ողին: Կովկասեան ճակատում ոռուական բանակի իրականացրած երկրորդ կարելուրագոյն ուզմական դրծողութիւնը էրգորումի օպերացիան էր: Զդիմանալով ոռուական բանակի՝ 1915 թ. Դեկտեմբերի 24ից մինչեւ 1916 թուրականի Յունուարի 6ը տեւած հզօր հակայարձակմանը՝ թրքական բանակը նահանջում է դէպի էրզում: Միայն այդ գործողութեան ընթացքում թրքական բանակի սպանուածների թիւը համում է մօտաւորապէս 60 հազարի: 105 Ռուսական բանակի այս գժուարին եւ փառայել մարտական յաղթանակի մէջ իրենց ներդրումն ունեցան նաեւ նրգ գնդի մարտիկները: Գունդը բանակի կազմում հետապնդելով նահանջող թշնամուն 1916 թ. Փետրուար-Մարտ ամիսներին դրւում է մղում էրզումի շրջակայքում գնտուող դիրքերից ու «Կարսի դուռ» կոչուած վայրից ու յաղթականորէն մտնում էրզում: Հ. Բժշկեանը հետեւեալ կերպ է ներկայացրել այդ պատմական իրադարձութիւնը. «Ռուսական զօրքը, որի հետ նաեւ մէր անձնազոհ կամաւորական խմբերը, գերզօրքը, որի հետ նաեւ մէր անձնազոհ կամաւորական խմբերը, գերզօրքը, որի հետ նաեւ մէր անձնազոհ կամաւորական խմբերը, գերզօրքը, որի հետ նաեւ մէր անձնազոհ կամաւորական խմբերը, գերմարդկային ճիգեր թափերով, մի ճեռքով կոփելով, միւսով ճանապարհ շինելով, հարիւրաւոր թնդանոթներ իրենց ուսերի վրայ ճիւնապատ լեռները բարձրացնելով, միմեանց հետեւից, բուք ու բորանի մէջ գրաւեցին այնպիսի ամրութիւններ, ինչպիսիք են Դեկտյունի բարձրունքները, Փալան-Թոքանի ամրոցները եւ Կարինի անառիկ բերդը: Հեշտ է այս մասին միայն ասել»: 106

Ոգեւորուած էրզումի պատագութով գունդը շարունակում է իր վասահ գործողութիւնները: Գնդի յաջորդ փորձութիւնը Մամախաթունի մօտ տեղի ունեցած

մարտերն էին: Դրանից առաջ մարտի ժամանակ երրորդ անգամ վիրաւորուելով, Հ. Բժշկեանը բուժման համար հիւանդանոց է տեղափոխուում եւ գնդի հրամանատար գրութիւնը ստանձնում է Պանդուիսը:

Հայկական կամաւորական գնդերի անձնակազմերի մասին ամփոփ թուեր չկան: Բերւում են տարբեր թուեր: Հայոց ազգային բիւրոյի՝ 1914 թ. Դեկտեմբերի 28ի նիստում ինդերի դրուեց կամաւորների թիւը հասցեի 6000 հոգու: 107: Փոխարքայ Վորոնցով-Դաշկովին, 1915 թ. Հոկտեմբերին ուղղուած գեկուցագրում Մեսրոպ Արքապիկոպոսը, Ս. Յարութիւննեանը, Ա. Խատիսեանը յայտնութիւնում էր հրամանագութիւնները: Դիմելով յարձակման, գունդն ազատագրում է Դաւեկ, Ալպեղա, Զադ, Ճանպախ բնակավայրերը: Գնդի փայլուն վճռական դրծողութիւնների շնորհիւ Ալաշկերտի հովտի մեծ մասը եւ Բասենի ամբողջ դաշտը ազատագրուում էր իրավութիւններից: Դրանից յետոյ որոշ ժամանակ ուզմածակամաւակատում յաջողութիւնը ուղեկցում է թուրքերին: Հակայարձակման դիմելով՝ թուրքերը Նոյեմբերի 10ին գրաւում են Քիոփրի-Քէոյ բնակավայրը: Թրքական 11րդ բանակը, որը համալրումներ էր ստացել, կասեցնելով ուռասկան զօրքերի եւ հայ կամաւորական զօրամասերի առաջխառացումները, հասնում է յաջողութիւնների: Հակայարձակման դիմելով՝ թուրքերը Նոյեմբերի 10ին գրաւում էր հրամանագութիւնները: Դիմելով յարձակման, գունդն ազատագրում էր իրավութիւնների: Դայն ամփոփ անձնակազմութիւնը էր հրամանագութիւնների շնորհիւ Ալաշկերտ-Բայազեմիտի հայկական վարչական քարչականի հայկական վարչական մարման: 109 Վանի ազատագրումից յետոյ գեներալ Նիկոլաենի նախագահութեամբ հիմնուում է թուրքերից ազատագրուած Ալաշկերտ-Բայազեմիտի հայկական վարչական մարման: 110 Վանի ազատագրումից յետոյ գեներալ Նիկոլաենի նախագահութեամբ հիմնուում է թուրքերից ազատագրուած Ալաշկերտ-Բայազեմիտի հայկական վարչական մարման: 111 Վանի ազատագրումից յետոյ գեներալ Նիկոլաենի նախագահութեամբ հիմնուում է թուրքերից ազատագրուած Ալաշկերտ-Բայազեմիտի հայկական վարչական մարման: 112 Հնչակեան կուսակցութիւնը ձգտում էր կամաւորական շարժումը հայ ազաների հրամանագութեամբ հայ կամաւորական մասին: Կամաւորական միաւորութիւնը մինչեւ նոյն ամսական հայ կամաւորական մասին: 113 Վանի ազատագրումից յետոյ գեներալ Նիկոլաենի նախագահութեամբ հիմնուում է թուրքերից ազատագրուած Ալաշկերտ-Բայազեմիտի հայկական վարչական մարման: 114 Հնչակեան կուսակցութիւնը ձգտում էր կամաւորական շարժումը գերդ պահել նեղ կուսակցական քարոզութիւնից, գտնելով, որ այն պէտք է ունենայ վերկուսակցական, համազգային բնույթ:

Գեներալ Օգանովսկու գլխաւորած 4րդ բանակային կորպուսի շտապին առընթեր Ռուսաստանի պետական դումայի պատգամածաւոր Սիրական Տիգրանեանին նախագահութեամբ հիմնուում է թուրքերից ազատագրուած Ալաշկերտ-Բայազեմիտի հայկական վարչական մարման: 115 Վանի ազատագրումից յետոյ գեներալ Նիկոլաենի նախագահութեամբ հիմնուում է թուրքերից ազատագրուած Ալաշկերտ-Բայազեմիտի հայկական վարչական մարման: 116 Վանի ազատագրումից յետոյ գեներալ Նիկոլաենի նախագահութեամբ հիմնուում է թուրքերից ազատագրուած Ալաշկերտ-Բայազեմիտի հայկական վարչական մարման: 117 Վանի ազատագրումից յետոյ գեներալ Նիկոլաենի նախագահութեամբ հիմնուում է թուրքերից ազատագրուած Ալաշկերտ-Բայազեմիտի հայկական վարչական մարման: 118 Վանի ազատագրումից յետոյ գեներալ Նիկոլաենի նախագահութեամբ հիմնուում է թուրքերից ազատագրուած Ալաշկերտ-Բայազեմիտի հայկական վարչական մարման: 119 Վանի ազատագրումից յետոյ գեներալ Նիկոլաենի նախագահութեամբ հիմնուում է թուրքերից ազատագրուած Ալաշկերտ-Բայազեմիտի հայկական վարչական մարման: 120 Վանի ազատագրումից յետոյ գեներալ Նիկոլաենի նախագահութեամբ հիմնուում է թուրքերից ազատագրուած Ալաշկերտ-Բայազեմիտի հայկական վարչական մարման: 121 Վանի ազատագրումից յետոյ գեներալ Նիկոլաենի նախագահութեամբ հիմնուում է թուրքերից ազատագրուած Ալաշկերտ-Բայազեմիտի հայկական վարչական մարման: 122 Վանի ազատագրումից յետոյ գեներալ Նիկոլաենի նախագահութեամբ հիմնուում է թուրքերից ազատագրուած Ալաշկերտ-Բայազեմիտի հայկական վարչական մարման: 123 Վանի ազատագրումից յետոյ գեներալ Նիկոլաենի նախագահութեամբ հիմնուում է թուրքերից ազատագրուած Ալաշկերտ-Բայազեմիտի հայկական վարչական մարման: 124 Վանի ազատագրումից յետոյ գեներալ Նիկոլաենի նախագահութեամբ հիմնուում է թուրքերից ազատագրուած Ալաշկերտ-Բայազեմիտի հայկական վարչական մարման: 125 Վանի ազատագրումից յետոյ գեներալ Նիկոլաենի նախագահութեամբ հիմնուում է թուրքերից ազատագրուած Ալաշկերտ-Բայազեմիտի հայկական վարչական մարման: 126 Վանի ազատագրումից յետոյ գեներալ Նիկոլաենի նախագահութեամբ հիմնուում է թուրքերից ազատագրուած Ալաշկերտ-Բայազեմիտի հայկական վարչական մարման: 127 Վանի ազատագրումից յետոյ գեներալ Նիկոլաենի նախագահութեամբ հիմնուում է թուրքերից ազատագրուած Ալաշկերտ-Բայազեմիտի հայկական վարչական մարման: 128 Վանի ազատագրումից յետոյ գեներալ Նիկոլաենի նախագահութեամբ հիմնուում է թուրքերից ազատագրուած Ալաշկերտ-Բայազեմիտի հայկական վարչական մարման: 129 Վանի ազատագրումից յետոյ գեներալ Նիկոլաենի նախագահութեամբ հիմնուում է թուրքերից ազատագրուած Ալաշկերտ-Բայազեմիտի հայկական վարչական մարման: 130 Վանի ազատագրումից յետոյ գեներալ Նիկոլաենի նախագահութեամբ հիմնուում է թուրքերից ազատագրուած Ալաշկերտ-Բայազեմիտի հայկական վարչական մարման: 131 Վանի ազատագրումից յետոյ գեներալ Նիկոլաենի նախագահութեամբ հիմնուում է թուրքերից ազատագրուած Ալաշկերտ-Բայազեմիտի հայկական վարչական մարման: 132 Վանի ազատագրումից յետոյ գեներա

ՄԱՐԶԱԿԱՆ

ՄՐՑԱՇՐՋԱՆ-2007-Ի ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ 10 ԼԱՒԳՈՅՆ ՄԱՐԶԻԿՆԵՐԸ

2007թ. Հայաստանի լաւագոյն մարզիկ է ճանաչուել ծանրամարտիկ Գէորգ Դաւթեանը: Մարզական լրագրողների հայկական ֆեդերացիայի անդաման հարցման արդին քններով՝ Գէորգեանը 460 հնարաւորից ստացել է 454 միաւոր: Այս տարի գիւմրեցի 24-ամեայ մարզիկը դարձել էր եւրոպայի ախոյեան եւ աշխարհի փոխախոյեան, ուստի կասկած չկար, որ հենց նա է լաւագոյնը ճանաչուելու: 328 միաւորով երկրորդ տեղում էր յայտնուել ծանրորդուհի Հուիփսիմէ Խուրզուեանը, որը եւրոպայի 2007թ. ախոյեան է, ինչպէս նաեւ երիտասարդական առաջնութեան յաղթող: Լաւագոյն եռեակը 281 միաւորով եզրափակել է յունա-հռոմէական ոճի ըմբի եռորի Պատրիկեեւը: Նա միակն էր հայ ըմբիչներին, որը կարողացաւ Պաքւում կայացած աշխարհի առաջնութիւնում ծետալի արժանանալ: Մանրամարտի եւրոպայի ախոյեան Մելինէ Դալուգեանը 253 միաւորով գրաւեց 4-րդ հորիզոնականը:

Հաւագոյն տասնեակում տեղ են զբաղեցրել նաեւ գիւմրեցի ձիւդոյիստ, եւրոպայի փոխախոյեան, երեւանեան միջազգային մրցաշարի 2-րդ մրցանակակիր, աշխարհի գաւաթի խաղարկութեան 2 փուլի յաղթող, օլիմպիական ուղեգիր ձեռք բերած Յովհաննէս Դաւթեանը (240), Ֆրանսայում բնակվող առազատանաւորդուհի, աշխարհի եւ եւրոպայի փոխախոյեանուհի Սառա Հերերտ Ջոնսոնը (187), երեւանցի շախմատիստուհի, եւրոպայի թիմային եւ ակումբային առաջնութիւնների պրոնոց մետալակիր էլինա Դանիէլեանը (129), գիւմրեցի ծանրորդ, եւրոպայի փոխախոյեան Արա Խաչատրեանը (118), երեւանցի գրոսմայստեր, մի շարք մրցաշարերի յաղթող Լեւոն Արոնեանը (114), եւ գիւմրեցի ծանրորդ, եւրոպայի փոխախոյեան Տիգրան Մարտիրոսեանը (96):

2007թ. Հայաստանի լաւագոյն թիմ է ճանաչուել շախմատի տղամարդականց Հայաստանի հաւաքականը, որը եւրոպայի առաջնութիւնում գրաւեց 2-րդ հորիզոնականը: Կանանց շախմատի Հայաստանի հաւաքականը զբաղեցրել է 2-րդ հորիզոնականը, իսկ ահա Մանրամարտի եւրոպայի առաջնութիւնում առաջին տեղ գրաւած հաւաքականը ընդամենը 3-րդն է: Քուէարկութեանը մասնակցել են 46 լրագոյն:

2007 ՏԱՐՈՒԱՅ ՄԱՐԶԱԿԱՆ ԱՍՊԵՏՆԵՐԸ

1. ԳԵՂՐԳ ԴԱՒԹԵԱՆ (ԺԱՆՐԱՄԱՐՏ)	454 միաւոր
2. ՀՈՒՓՍԻՄԵ ԽՈՒՐՉՈՒԴԵԱՆ (ԺԱՆՐԱՄԱՐՏ)	328
3. ԵՈՒՐԻ ՊԱՏՐԻԿԵՎ (յունա-հռոմէական ըմբշամարտ)	281
4. ՄԵԼԻՆԵ ՇԱԼՈՒԶԵԱՆ (ԺԱՆՐԱՄԱՐՏ)	253
5. ՅՈՎԱՍՍԵՍ ԴԱՒԹԵԱՆ (Ճիւղո)	240
6. ՍԱՊՈ ՅԵԲԵՐԸ ԶՈՆՍՈՆ (առազատանաւային սպորտ)	187
7. ԷԼԻՆԱ ԴԱՍԻՒԵԱՆ (շախմատ)	129
8. ԱՐԱ ԽԱՉԱՏՐԵԱՆ (ԺԱՆՐԱՄԱՐՏ)	118
9. ԼԵՒՈՆ ԱՐՈՆԵԱՆ (շախմատ)	114
10. ՏԻԳՐԱՆ ՄԱՐՏԻՐՈՍԵԱՆ (ԺԱՆՐԱՄԱՐՏ)	96

Ա. ԱԻԵՏԵԱՆԸ ՄՈՍԿՈՎԵԱՆ ՄՐՑԱՇԱՐԻ ՊՐՈՆԶԵ ՄԵՏԱԼԱԿԻՐ

Երեւանցի մարզիկ Արտյոմ Աւետեանը նուաճել է պրոնոց մետալ հենացատկ մրցաձեւում Մոսկովայում ընթացող օլիմպիական խաղերի եւ աշխարհի ախոյեան Միխայիլ Վորոնինի անուան սպորտային մարմնամարզութեան գաւաթի միջազգային մրցաշարում: Այս մրցաշարին մասնակցում են 22 երկրների 50 մարզիկներ:

Սա Հայաստանի մարզիկների 2-րդ պարգեւն է այս մրցաշարում: Նժոյդ վարժութիւնում պրոնոց մետալ էր նուաճել Յարութիւն Մերդինեանը:

«ՆՈՐ ՍԵՐՈՒՆԴ» ԵԵՈՒՄԱՏԵՍԻԼԻ ՅԱՅՏԱԳԻՐԻ ԺԱՄԱՆԱԿԱՑՈՅՑԸ

CHARTER CABLE 26-ՐԴ ԿԱՅԱՆ
(ԿԱԼԵՆՏԵՅԼ, ՊՈՐՊԵՄ, ԼԱ ԲՐԵՄԵՆԹԱ)

ՀԻՆԳԵԱԲԹԻ ԵՐԵԿՈՅԵԱՆ ԺԱՄԱՆԱԿԱՑՈՅՑԸ 10:00-11:00

**ՔԱԶ ՆԱԶԱՐ
ՈՒՂԻԴ ԵԹԵՐ** 20
Ամէն Կիրակի երեկոյեան
Ժամը 10:00-ից 12:00
Կլինտէլի 26-րդ կայանից

ԵՒՐՈՊԱԿԱՆ ՖՈՒԹՈՒԼ

ԱՆԳԼԻՈՅ ԱՌԱՋՆՈՒԹԻՒՆ

Անգլիոյ ֆութպոլի առաջնութեան 17-րդ հանգրուանի մրցումներուն արդիւնքները

Ուէսթ Ջամ - Եվրոբըն	0-2	Տերպի Քառների - Միտըլզպոր	0-1
Ֆուլիհամ - Նիւքըսըլ	0-1	Փորբանուր - Թոթենհամ	0-1
Ուիկան Արլ. - Պլեբայըն	5-3	Պրոմինկիեմ - Ուիտիմիկ	1-1
Արսենալ - Չելսի	1-0	Լիվորփուլ - Մանչեսթըր Եուն.	0-1
Սանտըրլենտ - Ասթոն Վիլլա	1-1	Մանչեսթըր Ս. - Պոլըն	4-2

Առաջատար խումբերու դասաւորումը

Արսենալ	17	12	4	1	34-14	40
Մանչեսթըր Եուն.	17	12	3	2	30-8	39
Չելսի	17	10	4	3	24-10	34
Մանչեսթըր Սիթի	17	10	3	4	24-18	33
Լիվորփուլ	16	8	6	2	27-10	30
Եվրոբըն	17	9	3	5	29-19	30
Փորբանուր	17	8	6	3	28-15	30

ԳԵՐՄԱՆԻՈՅ ԱՌԱՋՆՈՒԹԻՒՆ

Գերմանիոյ ֆութպոլի առաջնութեան 17-րդ հանգրուանի մրցումներուն արդիւնքները

Շալք-04 - Նիւքընպըրկ	2-1	Արմ. Պիլըֆէլտ - Շբուրկարը	2-0
Շերբա - Պերլին - Պ. Սիւնիխս	0-0	Վոլսպուրկ - Տորբանունտ	4-0
Վարտըր Պրէյմըն - Պ. Լիվըրբուլզըն	5-2	Զորպիս - Համովըր-96	5-1
Ռուսորդ - Վֆլ Պոխում	2-0	Քարլսբուրկ - Համպուրկ	1-1
Տուիզպուրկ - Այն. Ֆրանքընը	0-1		

Առաջատար խումբերու դասաւորումը

Պայեն Միւնիխս	17	10	6	1	31-8	36
Վարտըր Պրէյմըն	17	11	3	3	42-24	36
Համպուրկ	17	9	5	3	24-13	32
Պ. Լիվըրբուլզըն	17	9	3	5	32-16	30
Շալք-04	17	7	8	2	26-17	29
Քարլսբուրկ	17	8	4	5	19-21	28
Համովըր-96	17	8	3	6	27-28	27

ԻՏԱԼԻՈՅ ԱՌԱՋՆՈՒԹԻՒՆ

Իտալիայի ֆութպոլի առաջնութեան 16-րդ հանգրուանի մրցումներուն արդիւնքները

Էմփոլի - ճենովա	1-1	Լացիօ - Եռվեներուս	2-3
Սիենա - Նափոլի	1-1	Արալանբա - Փալերո	1-3
Սամտորիա - Ֆիորենտինա	2-2	Քալիարի - Ինքը Սիլան	0-2
Թորիինո - Ա. Էս. Ռոնա	0-0	Քարանիա	

Ո՞Վ Է ԾԱԽԵԼ ՂԱՐԱԲԻՆ ՈՒ ԵՐ՞Բ

Ծարունակուածէց 5-էն

2003-ի ընտրութիւնների յաջող աւարտից յետով Քոչարեանի իշխանաւարութեան երկրորդ ժամկետը հիմնականում նուիրուեց ներքին տնտեսական խնդիրներին, կառուցապատումներին ու կարմիր ժապաւէնների կոտորածին։ Հարաբերությունը հարցի կարգաւորման, աւելի ճիշգ՝ հարցը հանրութեանը ներկայացնելու հիմնական ծանրութիւնն ընկատ ԱԳ նախարար Վարդան Օսկանեանի փինը ուսերին։

Քի-Ռւեսթեան վճռական հանդիպումից յետոց արուած համարեա բոլոր յայտարարութիւնները սկսեցին կամաց-կամաց հաստատել Ղարաբաղի կարգավիճակի մասին ընդունուած նախնական համաձայնութեան վարկածը: Արդէն ընտրութիւններից յետոց, 2003-ի Նոյեմբերին ամերիկացի համանախազահ Ռ. Փերինան յայտարարեց, ման սկզբունքների ամփոփիչ փաստաթուղթը: Ի՞նչ էր այն պարունակում: Կարելի է միայն ենթադրել: «Ազատութիւն» ո/կ-ին տուած հարցազրուցում ՀՀ ԱԳ նախարարը յստակ ասաց, որ փաստաթուղթում նորութիւն չկայ: «Նոյն փաստաթուղթն է, ինչ երկու տարի է մօտաւորապէս արդէն սեղանի վրայ է», - ասել էր Օսկանեանը:

որ կարգաւորումը տեսնում է բացառապէս Աստրապէճանի տարածքային ամբողջականութեան շրջանակներում, փաստորէն անելով կանխորշող նախազգուշացում: Օսկանեանն իր հերթական մամուլի ասուլիսում ֆերինայի յայտարարութեան մասին լիշեցմանը բառացիօրէն պատասխաննեց՝ «Ես չեմ լսել, տեղեակ չեմ - խիստ կամկածում եմ, որ պարոն ֆերինան նման բան յայտարարած լինի»: Միեւնոյն ժամանակ բոլորին նախազգուշացրեց, որ Մինսկի խմբի համանախազաճները կայցելեն տարածաշրջան եւ «Հստ նրանց (համանախազաճների) յայտարարութիւնների, իրենց առաջ երկու հիմնական խնդիրներ են դրել. առաջինն այն է, որ կողմերի միջեւ կոնտակտները վերսկսուեն եւ նախազաճների մակարդակով, եւ նաեւ այլ մակարդակներով, առանց ճշգելու թէ «այլ»-ի տակ ի՞նչ ի նկատի ունեն: Միգուցե խօսքը զնում է նախազաճների յատուկ ներկայացուցիչների մասին: Իսկ երկրորդն այն է, որ նոր մօտեցումներ եւ գաղափարներ առաջարկեն կողմերին, որոնք կը լրացնեն առկայ առաջարկութիւնները եւ որով նաեւ հիմք կ'ստեղծուի բանակցութիւնների շարունակութեան համար», - յայտարարեց Օսկանեանը: Նրա յայտարարութիւնից քաղաքափէտներն ու լրագրողները եղրակացրին, որ նախնական պայմանաւորուածութիւններն արդէն հաստատ են, մնում է լրացնել եղածն ու անցնել առաջ: Ցաջորդի ծաւալուեց տեղեկատուական ու յատկապէս իրաւական կատաղի պատերազմ, որում հայկական կողմը կրեց խայտառակ պարտութիւն: Մինչ պաշտօնական երեւանը իւրաքանչիւր հանդիպումից յետոյ սահմանափակում էր «Քննարկուել են խնդիրի խաղաղ կարգաւորմանն առնչուող հարցեր», - ոչինչ չասող ձեւակերպումով, պաշտօնական Պաքուն հանդէս էր զալիս Ղարաբաղն իրենց յանձնելու կոնկրետ պահանջով ու միջազգային պղկեցիկ կառուցներում փաստացի արձանագրում Հայաստանի ագրեսիան: Ձեւակերպում, որը վերածում էր իրաւական տերմինի ու ընկնում բոլոր գեկոյցների, արձանագրութիւնների եւ բանաձեւերի հիմքում: Ղարաբաղի ճակատագրը վերջնականապէս որոշակիացներու խնդիրը նորից սրուեց նախընտրական 2007-ին եւ ակտիւացրեց յատկապէս Մինսկի խմբի համանախազաճներին: Ինչ-

արտաքին գործերի նախարարը՝ Եւ վերջապէս՝ բոլորովին վերջերս, երբ Կոսովոն նախադէպէ համարելու յօյսով միամիտներ հետեւում էին այդ երկրամասի ճակատագրին, 2007թ նոցեմբերի 5-ին ՀՀ ԱԳ նախարար Վարդան Օսկանեանի եւ ԵԽ Գլխաւոր քարտուղար Թերի Դեւիսի համատեղ ասուլիսում վերջինս կտրականապէս բացառեց այդ լուսը: «Շատ մեծ տարբերութիւն կայ Կոսովոյի եւ Լեռնային Ղարաբաղի միջեւ, Կոսովոյում չկայ ուեժիմ, այնտեղ ՄԱԿ-ն է, ՄԱԿ-ի առաքելութիւնն է Կոսովոյում, ես էլ եմ տեսել, որ այնտեղ կան եւրոպական Միութեան զինուորներ, ովքեր ամէն ինչ անում են՝ երաշխաւորելու անվտանգութիւնը Կոսովոյում, այնտեղ ինչ-որ անջատողական ուեժիմ չկայ», - յայտարարեց Դեւիսն ու վերջնականապէս արձանագրեց ՀՀ արտաքին քաղաքականութեան անփառունակ պարութիւնը: Այսինքն՝ եթէ Ղարաբաղի ազատագրական պայքարի յաղթանակից յետոյ Հայաստանը ոչ միայն ազրեասոր չամարուեց, այլ միջազգային ասպարեզում ունէր բարձր վարկանիշ, այսօր նա, որպէս ԼՂ միակ ներկայացուցիչ ու բանակցային կողմ, պարտաւոր է հրաժարուել Ղարաբաղից (ինչն արդէն արել է), ընդունել, որ Ղարաբաղն ընդամենը «անջատողական ուեժիմ»-ով գոյատեւող մի ինչ-որ բան է եւ չհամարձակուել նոյնիսկ համեմատուել Կոստովիցի հետ: Երկրամաս, որը վայելում է համաշխարհային համրութեան համակրանքը, ի տարբերութիւն Լեռնային Ղարաբաղի «անջատողականների»: Ահա Քոչարեանի եւ Օսկանեանի դիւանագիտութեան պտուղները: Այս փուլում եւ այսպիսի անմիտիթար վիճակում գտնուող Ղարաբաղի հարցը զեռեւս յօդուտ հայ ժողովրդի եւ յատկապէս Ղարաբաղի կարգաւորելու յօյս ներշնչեց ՀՀ առաջին նախագահ Լեւոն Տէր-Պետրոսեանը՝ իր հրապարակային ելոյթներից մէկում: Նրա ձախնը խացնելու նպատակով Քոչարեանի կառավարութիւնը եւ նախագահի պաշտօնին յաւակնող Սերժ Սարգսեանը անսամելի աղմուկ բարձրացրին ու Տէր-Պետրոսեանին վարկաբեկող արշաւ ծաւալեցին: Տէր-Պետրոսեանի անձը վարկաբեկելու փորձերին զուգահեռ հրապարակ նետուեց բոլորովին յեղյեղուկ մի միաք, որն իբրև պէտք է արդարացնէր Քոչարեանին ու ապահովէր Ղարաբաղի կարգաւորման հարցում Սերժ Սարգսեանի դիրքորոշումը: «Գոլոս Արմենիի» թերթին տուած հարցագրույցում Ռոբերտ Քոչարեանն ասել է, որ բանակցային գործընթացի հիմքում դրուած

ինքնորոշման սկզբունքը: «ԼՀ վերջնական կարգավիճակը պէտք է հաստատուի հանրաքուէով: Մինչ այդ, նախատեսում է ԼՂ փաստացի իրավիճակի ճանաչում միջազգային հանրութեան կողմից», - ասել է Քոչարեանը: Իր պաշտօնավարժան երկու ժամկէտների ընթացքում աս երեւի նրա միակ անկեղծ խոստովանութիւնն է: ԼՂ կարգավիճակը կարող է հաստատուել հանրաքուէով, պարզապէս մինչ այդ հանրաքուէն անցկացնելը, ըստ Ասրագէճանի պահանջի, որն, ի դէպ, ընդունում է նաեւ միջազգային հանրութիւնը, Ղարաբաղը պէտք է յանձնի ազատագրուած, Քոչարեանի բառերով եւ այլեւս «գրաւեալ» տարածքները, Շուշին եւ մնացած այլ տարածքները բնակեցնի ատրապէճանցի փախառականներով, իսպառ մոռանայ Շահումեանի շրջանի եւ Գետաշէնի ենթաշրջանի մասին, ընդ որում՝ այնպէս մոռանայ, որ կարծես այդ շրջանները գոյութիւն չեն ունեցել երբեք, Ղարաբաղի հետ հաղորդակցման միակ ճանապարհ ընտրի Լաշինի միջանցքը՝ այն նոյնպէս Ասրագէճանին յանձնելու պայմանով:

Եթէ հաշուի առնենք նաեւ այն հանգամանքը, որ Ղարաբաղը Քոչարեանի քաղաքականութեան հետեւանքով նոյնպէս հայաթափուելու միտում է գրանցում, ուրեմն հանրաքուէով այն հանգիստ կարող է ձեռք բերել այն կարգավիճակը, ինչին հետեւողականորէն մօտենում է Ասրագէճանը: Յիշենք նաեւ նախընտրական շրջանում Սերժ Սարգսեանի՝ «Մենք ճանաչում ենք Ասրագէճանի տարածքային ամբողջականութիւնը», - յայտնի յայտարութիւնը եւ արձանագրենք վերոգրեալի հանրագումարը՝ «Քոչարեանի կառավարութիւնը խաչ է քաշել Լեռնային Ղարաբաղի վրայ՝ յանուն անձնական յաւակնութիւնների եւ իշխանութեան»: Սրանից յետոյ այլեւս էական չի լինի, թէ ովկ' ստորագրի Ղարաբաղից հրաժարուող փաստաթղթի տակ, Քոչարեանը, թէ՛ Սերժ Սարգսեանը, որը վճռական քայլերով, ինչպէս ասում են՝ չինայելով նոյնիսկ կանանց եւ երեխաներին, տուրում է դէպի ՀՀ նախագահի աթոռը:

Հ. Գ. Ի դեպ ի հմանորոշման մաս-
սին պնդումները, յատկապէս «Գո-
լու Արմենիի» բերքի հարցազրոյ-
ցի համատեսում, առաւել բան
աչքապոցի է, որովհետեւ հենց
ինքը՝ Գոչարեանը, Ստամբուլում
կայացած ԵԱՀԿ գագաթնաժողո-
վում ստորագրեց ժողովի ընդու-
նած յայտնի խարտիան եւ պետա-
կան մակարդակով նաև աչք Ատր-
պէճանի տարածքային ամբողջա-
կանութիւնը:

ՑԱՐԱՍՊԱՆՈՒԹԵԱՆ ՏԱՆԱՀՈՒՄ

Շարունակուածէց 6-ին

կան կուսակցութիւններ ունենալ
պարզապէս մակերեսային ժողովր-
դավարութիւն է: Միացեալ Նա-
հանգներ եւ յատկապէս Եւրոպիու-
թիւնը, որուն Թուրքիա կ'ուզէ
իրաւական անդամ ըլլալ, պէտք է
իրենց դիւանպիտական բոլոր
հմտութիւնը եւ կարելիութիւննե-
րը գործածեն ու Թուրքիոց մէջ
ժողովրդավարական սկզբունքնե-
րու հաստատումը եւ գործադրու-
թիւնը ապահովեն:

Ժողովրդավարութիւնը իւրաց
ցուցած թուրքիա մը միայն իր
անցեալին հետ կրնաց յաշտուիլ եւ
կրնաց իր պատմութեան մութ ծալ-
քերուն համար արարաշխարհին
հաշիւ տալ:

ՄԵՐ՝ ՍՎԻԼՈՔահայութեան
պարտականութիւնը զանազան եր-
կիրներու կողմէ Հայոց Յեղասպա-
նութեան ճանաչումի հոչակումին
ապահովման գուգահեռ, ապահովել
է նաեւ Թուրքիոյ մէջ ժողովրդա-
վարական կարգերու հաստատման
արագացումը:

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԲԱՐԵԳՈՐԾԱԿԱՆ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՄԻՈՒԹԻՒՆ ARmenian General Benevolent Union

Բեղմնաւոր Անցեալ
Proud Past

Լուսաշող Ապագայ
Exciting Future

AGBU PASADENA CHAPTER
Presents

New Year's Eve Gala

SOLD OUT

Monday, Dec. 31, 2007
Pasadena Center
8:00pm

Dinner catered by "La Fogata"
DJ entertainment by "Heartbeat"

Please RSVP
(626) 794-7942
AGBU Center Pasadena • 2495 E. Mountain St. Pasadena

ADULTS CELEBRATION GYMNASIUM SEATING DONATION \$100	TEEN'S CELEBRATION IN "BOYAJIAN HALL" DONATION \$65	KIDS 12 & UNDER CELEBRATION IN "BIG TENT" DONATION \$30
--	--	--

*AGBU Alex Manoogian Center
Ladies' Committee*

Invites you to attend

*A Traditional
Armenian Christmas Luncheon*

Sunday, January 6, 2008 at 1:30 P.M.

AGBU ALEX MANOOGIAN CENTER
BOYAJIAN HALL
2495 E. Mountain Street, Pasadena, CA 91104

Donation: Adults \$30. Children 12 and under \$15

For more information please call (626) 794-7942

Please RSVP by January 3, 2008